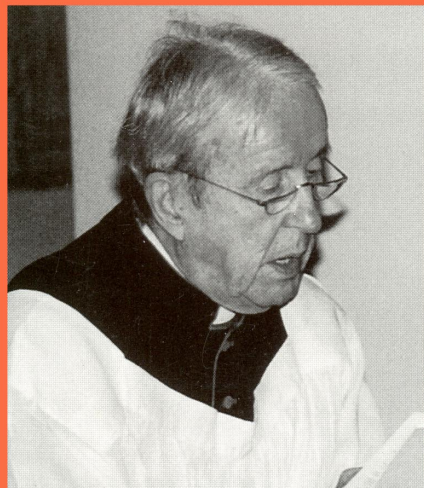

Malachi Martin A kísértés órája

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

A kísértés órája

Beszélgetés Malachi Martinnal

*„Ez a ti órátok, a sötétség hatalmáé.”
(Lk 22,53)*

Impresszum

Malachi Martinnal
A kísértés órája
Interjú Malachi Martinnal

A fordítás alapjául szolgáló mű:
The Tempter's Hour
Interview with Malachi Martin
Triumph Communications

Fordította és a lábjegyzeteket készítette
Felsővályi Erzsébet

A szentírási idézeteket a Szent István Társaság által kiadott fordításból vettük (1973)

ISBN 978-615-80792-4-2

© Magyar fordítás: Felsővályi Erzsébet

Kiadó: Felsővályi Ákos

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című füzet elektronikus változata. A füzet 2011-ben jelent meg a Triumph Communications (P.O. Box 126, Wellesley, Ontario, N0B 2T0, Kanada, www.triumphcommunications.net) kiadásában, az ISBN 978-0-9732148-5-7 azonosítóval. A magyar fordítás és elektronikus kiadás a Triumph Communications engedélyével készült és az ISBN 978-615-80792-4-2 azonosítóval jelenik itt meg. A könyvet lelkipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más jog a Triumph Communications-é és a fordítóé.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Jegyzet.....	4
Köszönetnyilvánítás.....	5
Előszó.....	6
I. rész: A <i>Szélsöpörte ház</i> mégegyszer.....	7
II. rész: Paktum a gonosszal.....	23
III. rész: Az Emmausz faktor	38

Jegyzet

A kísértés órája Malachi Martinnal, a nagyszerű íróval, egykori vatikáni bennfentessel és ördögűzővel folytatott három beszélgetés magnószalagra vett szövege. Ez az interjú a hatodik része annak a nyolc beszélgetésből álló sorozatnak, amelyet Bernard Janzen kanadai újságíró és könyvkiadó Martin atya életének utolsó évtizedében rögzített. A sorozat többi tagja: *A kiforgatott katolicizmus*, *Az örök háború*, *A sötétség birodalma*, *A megláncolt Péter* és *Az elhagyott szőlőskert* mindmáig megvásárolható a kanadai Triumph Communications kiadónál.

**A néhai John Cotternak
azért a segítségért,
amelyet a Malachi Martin atya
utókornak szóló bölcs szavait megörökítő
munka elindításában nyújtott.**

†

Adj, Uram, örök nyugodalmat neki,
és az örök világosság fényeskedjék neki.
Nyugodjék békében.
Amen.

Köszönetnyilvánítás

Ezt a könyvet a néhai John Cotternek ajánlom, aki kulcsszerepet játszott abban, hogy kapcsolatba kerülhessek Malachi Martin atyával. A Triumph Communications kezdő éveiben Mr. Cotterral a hagyományos katolicizmus tanításának terjesztésén munkálkodtunk együtt. Köszönetet mondok Anne Judinnak a könyv kéziratának szakértő lektorálásáért. Végül a nyilvánosság előtt szeretném kifejezni elismerésemet feleségemnek, Miriamnak és gyermekeimnek a Triumph Communications színpalái mögött végzett munkájukért.

Bernard Janzen

Előszó

A kísértés órájában Malachi Martin azt állítja, hogy az Egyház története Krisztus életét tükrözi. Az Egyház jelenlegi állapota Jézus kínszenvedését és keresztre feszítését idézi.

Urunk keresztre feszítésekor úgy tűnt, hogy a gonosz erők győztek. Kínszenvedése során Jézus ezt mondta: „Ez a ti órátok, a sötétség hatalmáé.”¹. Ma szintén úgy látszik, hogy a gonosz győzedelmeskedett. A legalizált abortusz, az ocsmányság uralkodása a kultúrában, a mindenütt felbukkanó pornográfia mind az ördög keze nyomát mutatja. A templomokban a hívek számának aggasztó fogyása, egyik rettenetes botrány a másik után, jó papok meghurcolása, a papság gyengesége a napjainkban megnyilvánuló gonosszal szemben – mind világosan mutatja, hogy a sátán beférközött közénk.

Mégis, bátran remélhetjük, hogy a gonosz látható győzelme csak átmeneti. Visszatérve a Krisztus-párhuzamhoz: a gonosz erők látszólagos győzelme megsemmisült a feltámadás dicsőségében. Ugyanígy a gonosz napjainkban aratott látszólagos győzelme el fog tűnni, amikor Isten helyreállítja a rendet, és visszatér a dicsőséges egyház kora. Tudjuk, hogy ez bekövetkezik, mert Fatimában Miasszonyunk megígérte, hogy „Végül Szeplőtelen Szívem győzni fog.”

Nekünk, katolikusoknak kötelességünk, hogy tőlünk telhetően siettessük azt a napot, amikor Szűzanyánk Szeplőtelen Szíve győzni fog. Ehhez az kell, hogy szüntelenül imádkozzunk, napi teendőinket a keresztényi szeretet jegyében végezzük, ajánljuk fel szenvedéseinket és fájdalmainkat, és támogassuk azokat, akik a szőlőskertben azon dolgoznak, hogy minden helyreálljon Krisztusban.

---

¹ Lk 22,53.

I. rész: A Szélsöpörte ház² még egyszer

Bernard: Malachi Martin atya otthonában vagyunk. Nemrégiben írt egy könyvet, aminek címe *Szélsöpörte ház*. Első interjúnkban erről a könyvről fogunk beszélgetni. A *Szélsöpörte ház*, amellel, hogy sok kérdést megválaszol a katolikus egyház mai helyzetéről, számos új kérdést is felvet. Ez utóbbiakat fogjuk megvitatni.

Martin atya: Úgy gondolom, hogy meg kell vitatnunk ezt a könyvet, mert regény formájában íródott, és a szerző szándéka a regény keretein belül válik világossá. Amióta a könyv megjelent, sok emberrel beszéltem a rádióban és a televízióban, és a kérdések, amiket feltettek nekem, nem a könyvben leírtak igazságát vagy hamisságát firtatták. Többnyire megértették, hogy a könyvben szereplő állítások, mondjuk a Vatikánról, vagy egy amerikai püspökről, vagy a francia egyházzal igazak, csak a szereplők valódi kiléte maradt rejtve. A *Szélsöpörte ház* regény, ami egy nagyon jól használható irodalmi forma. Sok író használja ma is. Jeffry Archer³, angol író használja. Taylor Caldwell⁴ is ebben a műfajban írta könyveit. Úgy írt korának olajmágnásairól, hogy a nevük ismeretlen maradt. Más neveket használva írta meg a történetüket. Ugyanez történt a *Szélsöpörte ház* esetében is, tehát meg kell beszélni. Az emberek megkérdezik: „Mennyi igaz belőle? Mennyi csak kitalálás?” Én erre mindig azt válaszolom, hogy a szereplők 85 százaléka igazi, és az események 95 százaléka igazi, de az egész regénybe van rejtve. Ebben a formában könnyebb megemészteni a könyvben megírt eseményeket.

Bernard: Megmondom, hogy én hogyan reagáltam a könyvre: realiztikusnak találtam. Sok olyan családot ismerek, mint a Gladstone család, amelynek tagjai elszakadtak egymástól az egyházi válság következtében. És ismerek Mike O'Reillyhoz⁵ hasonló szenvedő papokat, akiket lehetetlenné tettek a saját egyházközségükben.

Martin atya: Persze, hogy látott ilyeneket. Tudom, hogy vannak katolikusok, akik félresöprik a könyvben leírt és az Egyházban tapasztalható problémákat. Azt gondolják, hogy minden a legnagyobb rendben van. „Vannak problémák az egyházban, de hol nincsenek? Tulajdonképpen nagyszerű evangelizáció és apostoli tevékenységek korát éljük. A vallásosság terjed, van egy aktivista pápánk, akit az egész világon ismernek és tisztelnek. A katolikusok száma egy milliárd körül van, tehát mi vagyunk a legnépesebb vallás a világon.” Azok a katolikusok, akik így gondolkodnak, teljesen ignorálják a gonoszt, aki a Római Katolikus Egyházat szorongatja.

Bernard: Miben jelölné meg a *Szélsöpörte ház* fő témáját?

Martin atya: A fő témája – ami sokak számára meglepő lehet – a következő: A szervezet, amelyet Római Katolikus Egyháznak hívunk, egy olyan szervezet, amelyik kardinálisokból, püspökökből, papokból, szerzetesekből, apácákból áll, akik egyházmegyéket, egyházközségeket, iskolákat, akadémiákat és intézményeket tartanak fenn,

---

² Malachi Martin 1996-ban megjelent könyve. Eredeti címe: *Widswept House*. Néha *Az utolsó pápa* címen emlegetik, ami a német és spanyol fordítás címe. A könyvet magyar nyelven eddig még nem publikálták.

³ Jeffrey Howard Archer (1940–) angol arisztokrata, író, politikus.

⁴ Taylor Caldwell (Janet Miriam Holland Taylor Caldwell) (1900–1985) angol származású amerikai írónő.

⁵ Gladstone, Mike O'Reilly szereplők a *Szélsöpörte házban*.

és amelyik elvesztette a hitét. Ez egy nagyon súlyos állítás. Lehet valaki szakadár, ami azt jelenti, hogy vitatja az Egyház hatalmát és hatáskörét. De az eretnek ilyeneket mond: „Nem, nem hiszem, hogy van pokol.” „Hiszem, hogy az Isten túlságosan jó ahhoz, hogy bárkit is a pokolba küldjön.” Apropó, az a ma divatos gondolat, hogy senki nem megy a pokolba, ellentétben a hit tanításával. Az, aki nem hiszi a katolikus Egyház által tanított bármelyik hittételt, eretnek. Aki azt mondja: „Nem hiszem, hogy Szűz Mária szeplőtelenül született,” az eretnek. Ha valaki elhisz egy eretnekséget, még nem jelenti azt, hogy az illető teljesen elvesztette a hitét, de veszélyesen közel van hozzá. A hitehagyott alapigazságokat tagad. Ilyeneket mond: „Isten nem létezik.” „Nincs olyan, hogy egyház.” „Nincs pokol.” „Olyan, hogy isteni kegyelem, nem létezik.” „Magán bűn nem létezik, csak társadalmi hiányosságok.” Aki igazán tagadja az alapigazságokat, az hitehagyott. Ma a katolikusok jelentős többsége ebben az állapotban van. Hitehagyott egyházi vezetők vitték őket a hitetlenségbe. A kardinálisok, püspökök, papok és szerzetesek elég jelentős része hitetlen. Nem vallják többé a kereszténység alapigazságait, a katolicizmuséit még kevésbé.

Bernard: Ez az, ami megkülönbözteti ezt a krízist az egyház korábbi kríziseitől? A reformáció idején Luther, vagy VIII. Henrik nem szakadt el teljesen a keresztény hit alapjaitól.

Martin atya: Nem, nem, ők elsősorban az egyház hatáskörét vitatták. Eretnekségbe estek, de soha, soha nem vitatták a menny, a pokol, a megszentelő kegyelem, a kinyilatkoztatás, az egyház vagy a magisztérium tekintélyének létezését. A legnagyobb tévedésük az volt, hogy magukat gondolták magisztériumnak. De sohasem váltak istentagadókká. A ma tapasztalható hitvesztés rosszabb, mint az arian eretnekség a kereszténység korai századaiban, amikor Krisztus istenségét tagadták. Ma abban a borzasztó helyzetben vagyunk, hogy az Egyház emberei nem hiszik, hogy Jézus jelen van a Szentostyában. Még csak azt sem hiszik, hogy Jézus Isten. De ennél is tovább mennek. A híres francia jezsuita, Teilhard de Chardin⁶ szerint az Isten nem vált emberré, viszont az ember istenné lesz majd, ami egy teljesen új megközelítése a dolgoknak. Vannak ma olyan kardinálisok, akik elfogadják ezt az elméletet. Nem hisznek többé a megtestesülésben, ahogy mi ismerjük, sem a feltámadásban, ahogy mi ismerjük. Nem hisznek, mégis ők vannak hatalmon. Ők irányítják az Egyházat!

Bernard: Tehát a hitevesztettség leszivárog a laikusokhoz, akik az egyházközségekben gyakorolják hitüket.

Martin atya: Persze! A szemináriumokban is a professzorok tagadják Jézus istenségét, és senki sem szól egy szót sem. Amikor Melbourne⁷ jelenlegi püspöke, Pell⁸ hivatalba lépett, összehívta szemináriumának tanárait és ezt mondta nekik: „Ragaszkodom hozzá, hogy a hagyományos katolikus doktrínát tanítsák.” És tudja, mi történt? Az egész tanári kar felmondott! Azt mondták: „Sajnáljuk, püspök úr, mi szeretjük és tiszteljük magát, de már nem hiszünk ezekben a dolgokban.” A melbourne-i egyházmegyében a teljes tanári kar felmondott!

Bernard: Tehát a hitehagyás megmagyarázza azt is, miért nincs egység az Egyházban.

⁶ Pierre Teilhard de Chardin SJ (1881–1955) a tudományos gondolkodás és a vallásos lelkiség egymásrautaltságát hirdető francia jezsuita teológus, filozófus és paleontológus.

⁷ Melbourne ausztrál város, Victoria állam fővárosa, Ausztrália és Óceánia második legnagyobb városa.

⁸ George Pell (1941–) ausztrál római katolikus bíboros.

Martin atya: Nincs egység.

Bernard: Hívők és hitehagyottak nem találnak közös nevezőt.

Martin atya: Egyáltalán nem. Ez a hittagadás felelős a földalatti egyház terjedésért is. Ez egy püspökökből, utazó papokból, apácákból, iskolákból és kápolnákból álló, az egész világra kiterjedő hálózat. A földalatti egyház kicsi, de virágzik. Egyre több ember hagyja el a zsinati egyházat – ahogy én nevezem. A zsinati egyház vezetői mereven követik a II. vatikáni zsinat⁹ határozatait. Elvesztették a hitüket, csak nem tudják. Tudja, mi a legszánalmasabb? Az amerikai katolikusok valódi száma kétségtelenül valahol hatvan millió fölött van. De ezek többségét orruknál fogva vezetik le az igaz hit útjáról anélkül, hogy észre vennék. A püspök és a papjai azt mondják, hogy teljesen rendben van, hogy homoszexuális, vagy, hogy elváltál és újrահázasodtál, és áldozáshoz járulsz. „Nem fogsz a pokolba jutni, Isten senkit sem küld a pokolba. És az ördögöt csak kitalálták.” Ha a püspök ezt mondja, és a papok ezt mondják, akkor az emberek megkérdezik: „Mégis, mit higgyünk?”

Bernard: Tehát a hitehagyottak nem ismernek el semmilyen valóságot azon kívül, amit látunk, hallunk, megérintheünk. Tagadják a természetfölötti létezését, vagy legalábbis hiányzik a végtelen és természetfölötti a világképükből.

Martin atya: Így van, eltűnt. Nem hisznek angyalokban és gonoszokban. „Jön valami a halál után, amit mennyországnak hívnak. Ez egy kellemes hely. Mindenki odakerül, Isten senkit sem küld egy homályos, sötét lyukba, amit pokolnak hívnak. Nem, nem. A pokol és a purgatórium csak mitológiai helyek.” Ez a szemléletük. Ez hittagadás. Tegyük fel, hogy maga azt mondja nekem, hogy hívő, aztán kiderül, hogy a gyakorlatban egészen másképp viselkedik. Rájövök, hogy nem hisz a pokol létezésében, nem hisz az angyalokban, nem hisz a purgatóriumban. Ha ez valóban így van, akkor hiába ismétlgeti: „római katolikus vagyok”, nem római katolikus, hanem aposztata.

Bernard: A jelenlegi egyházi hierarchiának egyik jellemzője, hogy nem tagadják nyíltan a hit tanait és dogmáit, csak úgy élik az életüket, mintha azok nem léteznének.

Martin atya: Így van. Úgy élnek, mintha ezek a tanítások többé nem léteznének.

Bernard: Talán azt is az aposztázia magyarázza, hogy a papságot miért nem érdekli például a rózsafüzér?

Martin atya: Igaz. „Minek szemezgessünk gyöngyöket, mint a muszlimok? Ezek imagyöngyök. Morzsolók, amiket a görögök használnak, csak egyszerű emberek játszanak velük. Nem jók semmire. Mit csinálnak? Egyik Üdvözlégytől mennek a következőig. Elmondanak ötven Üdvözlégyet egyszerre. Teljesen értelmetlen dolog ezt csinálni.” Tehát nem látják értelmét a rózsafüzérnek, és nem hisznek a Szűzanya privilégiumában. Ez mind a múlté. És az a legborzasztóbb, hogy ha valaki elveszti a hitét, nem is tudja, hogy elvesztette! Ha tudná, vissza kellene szereznie.

---

⁹ A II. vatikáni zsinatot XXIII. János pápa nyitotta meg 1962. október 11-én a római Szent Péter-bazilikában, és 1965. december 8-án VI. Pál pápa zárta be, aki a második ülészaktól kezdve irányította a zsinat munkáit.

Bernard: Ezek az emberek nem hagyják el az Egyházat. Megtartják a pozíciójukat, és továbbra is jó katolikusnak tartják magukat.

Martin atya: Ezzel kapcsolatban el kell mondanom egy történetet, ami meglehetősen ijesztő. Bea bíborossal¹⁰ dolgoztam a II. vatikáni zsinat alatt. Egyik nap odajön hozzám izzadva. Sohasem láttam izzadni. Akkor 83 éves volt, de nem a korával volt a baj, ő sosem izzadt. Most folyt róla a víz, és remegett. Megkérdeztem: „Mi történt, eminenciás uram?” Ezt válaszolta: „Most hallottam egy beszélgetést Hans Küng¹¹ és Edward Schillebeeckx¹² között.” Ez két szélsőséges, hitehagyott teológus. Cardinal Bea elmesélte a beszélgetésüket, amit hallott. Schillebeeckx ezt mondta: „Akkor nem maradhatunk ebben az Egyházban.” Mire Küng ezt felelte: „Nem, nem, nem. A XVI. században elhagytuk az egyházat, és vesztettünk. Ezúttal bent maradunk, és megváltoztatjuk.”

Bernard: Kell, hogy legyen valami forrása az egyház válságának. Nem jöhetett csak úgy, a semmiből. Honnan ered?

Martin atya: Mint tudjuk, ha valaki összeesküvést említ, azonnal összeesküvés-mániásnak bélyegzik. De van bizonyítékunk arra, hogy létezett egy terv a II. vatikáni zsinat előtt, és egyszer majd nyilvánosságra is hozhatjuk az egészet. Ma már tudjuk, hogy volt egy terv, ami rábírtá XXIII. János pápát, hogy összehívjon egy zsinatot. Azt is tudjuk ma már, hogy amint ez megtörtént, néhány bíboros, mint a belgiumi Suenens¹³ és a bécsi König¹⁴ összeesküdött, hogy a zsinatot katolikus zsinatból átváltoztatja valami mássá. Ami lett belőle, megtörte az egyházi tradíciót, és kibocsátott egy olyan dokumentumot, ami az általános hitvesztés alapját képezi a Római Katolikus Egyházban. Ez egy gondosan kidolgozott terv volt, és végső soron nem-katolikus forrásból jött. Vajon miért vették célba a katolikus Egyházat ezek a nem-katolikusok? Nézzük meg, mi volt a helyzet az ő szempontjukból a zsinat összehívása előtt. Az 50-es években vagyunk, és a nemzetközi szinten a legerősebb szervezet a Római Katolikus Egyház. Van egy erős pápája, Pacelli¹⁵, aki hamarosan meg fog halni. Ezt a szervezetet nagy megbecsülés övezi, terjeszkedik a világban, napról napra erősebb lesz. Ez a szervezet a legnagyobb akadálya terveik megvalósításának. Mit tehetnek ellene? Belülről próbálják bomlasztani. Beszívárognak úgy, hogy számos bíborost bevezetnek a szabadkőművesekhez. Ezek a bíborosok nagyra becsült tagjai lesznek a páholynak. Püspököket és papokat is beszerveznek a szabadkőművesekhez. Azután elfogadható életmódnak nyilvánítják a homoszexualitást mindenki számára, beleértve a papokat is. Mindezt nagyon óvatosan csinálják. És pontosan ez történt.

Kinek tulajdonítható az Egyházba való beszívárgás terve? Tetszik, vagy nem tetszik, idővel kétségtelenül ki fog derülni, hogy iszonyatos ellenségeink vannak, akik a Római Katolikus Egyházat a legnagyobb akadállynak tekintik terveik megvalósításában. Miért? Mert a Római Katolikus Egyház azt mondja: „Egy: Minden erkölcsi vonatkozású cselekedeted megítélésében én vagyok a legfelső bíró. Kettő: az oktatásban is én vagyok a legfelső

¹⁰ Augustin Bea (1881–1968) német jezsuita, a Pápai Gregoriana Egyetem tanára, a bibliai tudományok és a bibliai archeológia szakértője, XII. Pius pápa személyes gyóntatója.

¹¹ Hans Küng (1928–) svájci katolikus pap, teológus. 1995 óta a Foundation for a Global Ethic elnöke. A pápai tévedhetetlenség doktrínájának elvetéséről híres.

¹² Edward Cornelis Florentius Alfonsus Schillebeeckx (1914–2009), belga dominikánus szerzetes, teológus, a nijmegeni Katolikus Egyetem tanára.

¹³ Leo Jozef Suenens (1904–1996) belga római katolikus főpap, Mechelen-Brussel érseke, később kardinális. Fontos szerepet játszott a II. vatikáni zsinaton, az Egyház nyitását (aggiornamento) szorgalmazta.

¹⁴ Franz König (1905–2004) osztrák bíboros, Bécs érseke.

¹⁵ Eugenio Pacelli (1876–1958), 1939 és 1958 között római pápa XII. Piusz néven.

hatalom. Én tanítom a gyermekeket. Három: én vagyok minden erő forrása.” Kevés ember tudja, de a katolicizmus azt tanítja, hogy még a politikai hatalom is a pápaságon keresztül öröklődik. A pápaság nem ragaszkodik többé ehhez, mert ez nem elfogadott, de valójában minden hatalom a földön Krisztustól származik. A földön az ő egyedüli helyettese a pápa. A demokráciát úgy értelmezik, mint a nép hatalmát. Sajnálom, de ez nem katolikus. Az igazi demokráciában a népnek Krisztus által, Krisztustól van hatalma. Az az eszme, hogy a nép kezében van a hatalom, és azt annak adja, akinek akarja, egy éretlen doktrína. Az egyház álláspontja társadalmi kérdésekben az, hogy minden hatalom Krisztustól származik. Krisztus maga mondta: „Én kaptam minden hatalmat égen és földön.”¹⁶ Krisztus választotta ki az apostolokat. Ezért minden hatalom tőle jön, egy és csak egy emberen, a helyettesén keresztül. Ma Szent Péter 264-ik¹⁷ utódja ül a trónon, és – Krisztus által – ő minden politikai hatalom forrása. Ezt tanítja a valódi katolikus társadalomtudomány.

Manapság az ember vagy Krisztust szolgálja, vagy Lucifert. Csak ez a két lehetőség létezik. Van jó és van rossz. A jót Krisztus képviseli, a rosszat Lucifer. Lehet, hogy valaki nem ismeri Krisztust. Például egy buddhista soha nem hallott róla, vagy ha hallott is, csak nagyon keveset. Vagy egy muszlim soha nem hallott róla. Egy muszlim Indonéziában, vagy Nigériában, vagy Szaud-Arábiában semmit nem tud Krisztusról. De ha a jót szolgálja, akkor Krisztust szolgálja, és a kegyelmet, aminek segítségével ezt teszi, valamilyen módon Krisztus által kapja. Ugyanakkor, ha valaki kegyetlen, gonosz, veszedelmes, hazug, csaló, az mind Lucifer műve. Mindegy, hogy milyen vallású, mindegy, hogy milyen színű a bőre, ha ilyen, akkor Lucifer irányítja. Krisztus és Lucifer két részre osztja az emberiséget.

Sajnos, Krisztus egyházában ma Krisztus kinyilatkoztatásának tagadása történik. Ez a probléma. Fontos, hogy megkülönböztessük a vallásukat gyakorló hívő emberek közösségét a Római Katolikus Egyház szervezetétől. A Római Katolikus Egyház mint szervezet hanyatlik, és az egyik témája a *Szélsőpörte Ház*nak az, hogy emberi számítás szerint a szent Római Katolikus Egyház szervezete rövid időn belül eltűnik. Fizikailag eltűnik.

Bernard: Kellett valaminek történnie az Egyházzal az 1960-as években, ami elindította ezt az öngyilkos folyamatot.

Martin atya: Ezt úgy hívják, hogy önrombolás. Az 1960-as években történt az ördög felszentelése, a Sátán trónra emelése a Vatikánban.

Bernard: Ez valóban megtörtént?

Martin atya: Igen, ez történelmi tény. Egy bizonyos napon a világ minden tájáról összegyűlt Lucifert képviselő embercsoport tette. Megtörtént, és ezért bizonyos értelemben Lucifer hatalommal bír Rómában. Még nem az övé Róma, de biztosan reméli, hogy egy eljövendő pápát megnyer majd a maga számára. A jelenlegi pápa nem az ő embere, de számít rá, hogy egy jövendő pápa az lesz, és ő lesz a ház ura. Az egyetlen ember, aki el tudja űzni Lucifert, az a ház tulajdonosa, és a tulajdonos a pápa. A pápának kell elvégezni az ördögűzést, a ház kitakarítását.

Bernard: Vannak emberek, akik, miután olvasták a *Szélsőpörte Ház*ban a Sátán trónra ültetését, ezt mondták: „Most már értem, miért van válságban az egyház!” Nem volt valamilyen szellemi oka is a válságnak?

---

¹⁶ Mt 28,18.

¹⁷ Az interjú idején II. János Pál.

Martin atya: De, kellett, hogy legyen. Emlékszem, hogy amikor tavaly Rómában voltam, egy jól ismert bíborossal beszélgetve ezt mondtam neki: „De eminenciás uram, el kell mennie a Szentatyához és elmagyarázni neki ezt.” Mire ő: „Mit tehetek? Én csak egy egyszerű bíboros vagyok.” Erre én azt mondtam: „Ha ön nem teszi meg, ki fogja megtenni?” Ezt válaszolta: „Senki. Senki nem fogja megcsinálni. Senki nem fogja megmondani az igazságot a Szentatyának, és ő túlságosan elfoglalt és fáradt ahhoz, hogy valamit is tegyen ez ügyben.” Ez a helyzet. És amíg az ördögöt ki nem űzik, a helyzet ugyanez marad az egyházban. Apropó, nyolc ördögűző dolgozik a Vatikánban Gabriele Amorth¹⁸ atya vezetése alatt. Ő kitűnő ördögűző, de hatalma csak bizonyos pontig terjed, mivel nem ő a ház gazdája.

Bernard: Tehát a pápa az, aki ténylegesen meg tudná oldani ezt a helyzetet az egyházban.

Martin atya: Csak a pápa tudja kiűzni a démonokat.

Bernard: És az ördögnek ez a trónra kerülése magyarázza, hogy az életpártiak és hagyománytisztelők minden erőfeszítése sem volt elég, hogy sikeres ellentámadást indítsanak a gonosz erőkkel szemben.

Martin atya: Semmit sem értek el. Hadd mondjak egy példát arra, hogy milyen szörnyű hatása van az ördög felszentelésének. Az emberek szemet hunynak e fölött, pedig nem volna szabad. Meg kellene kérdezniük: „Hogyan történhetett ez meg?” Harminchat óra leforgása alatt a Szentatya fogadta Mihail Gorbacsovot¹⁹ és Fidel Castrót²⁰. Mihail Gorbacsov egy új világvallás alapítója, amiről az emberek nem tudnak. Ő, az alapító, ateista és marxista. Nincs igazi vallása. Fidel Castro egy gonosz ember, aki nem gyakorolja a vallását harminc vagy negyven éve, és kimondhatatlan kegyetlenségeket művelt. Ezt a két embert meghívták a Vatikánba, azok eljöttek, kezet ráztak a pápával, leültek, és beszélgettek vele. Ezt nem lehet csinálni. Egyszerűen nem lehet csinálni! Az ember nem látja vendégül az ördög cimboráit. De ez a pápa megtette.

Bernard: Van egy kérdésem Gorbacsovról. Még mindig fontos szerepet játszik a világpolitikában annak ellenére, hogy már nem a Szovjetunió feje?

Martin atya: Még jobban megnövekedett a befolyása. Most dolgozott ki egy új alapokmányt a világ számára, ami az új világrendet vázolja fel. Ennek megvannak a maga parancsolatai a Tízparancsolat helyett. Az emberek még nem jutottak hozzá, hogy elolvassák. Szavazni fognak róla az ENSZ-ben, és minden ország számára kötelező lesz. Ha ezt a tervet bevezetik, visszavedlünk a természet imádóivá, és az embert gonosz erőnek tekintjük a világban, természet anyánk veszedelmes rombolójának és szennyezőjének. Ez az új vallás a földet imádja. A természet minden. Gaia²¹ az istennőjének neve. Ez tulajdonképpen egy hamis vallás. Mihail Gorbacsov egy gonosz ateista. Hogy lehet őt államfőnek kijáró tisztelettel fogadni? Hogy lehet fogadni Fidel Castrót, akinek híres sziget-börtöneiben sorra

---

¹⁸ Gabriele Amorth (1925–2016) olasz római katolikus pap, a Szent Pál Jámbor Társasága szerzetese, Róma kinevezett fő ördögűzője.

¹⁹ Mihail Szergejevics Gorbacsov (1931–) orosz nemzetiségű szovjet politikus, 1985-től az SZKP főtitkára, majd a Szovjetunió elnöke. Nevéhez fűződik a glasznosztj („nyíltság”) és a peresztrojka („átalakítás”) elv.

²⁰ Fidel Castro (1926–2016) kommunista politikus, pártvezér. Kuba diktátora.

²¹ Gaia a Föld istennője a görög mitológiában. Rómában Tellus, illetve Terra néven tisztelték.

halnak a rabok, aki a legrosszabb fajta marxista, aki üldözi az Egyházat? Ezeket nem szabad fogadni!

Bernard: Nem volt a pápa kapcsolatban Gorbacsovval már egy ideje?

Martin atya: De igen, és ez felháborító. Miért? Az ember nem tart ilyen kapcsolatot egy Gorbacsovval. Ha muszáj őt fogadni, van a pápának számos papja és prelátusa, akikkel a saját nyelvén beszélhet. De díszfogadást adni neki Péter utódjának, Krisztus helytartójának házában! Nem, ilyet nem lehet csinálni. Ez több a soknál. Ilyet az ember egyszerűen nem csinál! És nem vendégeli meg őket. El tudja képzelni, hogy az 1520-ban uralkodó pápa vendégül látja Luthert a Vatikánban? Ugyan már!

Bernard: Nem volt demoralizáló a vasfüggöny mögött élő hívőknek, hogy a pápa találkozik ezekkel a kommunistákkal?

Martin atya: Ezek a találkozó demoralizáló hatással voltak rájuk. Sok embert megdöbentett, amikor XXIII. János pápa²² fogadta Nyikita Hruscsov²³ vejét a Vatikánban. Hogy lehet fogadni egy ilyen embert? Az apósa buzgón üldözte az Egyházat. Ugyanez áll a kínai kormány tagjaira, ők is üldözik az egyházat. Vannak, akik azt mondják, hogy mindez hozzátartozik a diplomáciához, és hogy az Egyháznak is követnie kell ezeket a szabályokat. Más eredménye ennek persze nincs, mint a hívek kiábrándulása. Az emberek azt gondolhatják: „Ha az egyház a kommunistákkal ilyen jóban van, akkor nem lehetnek olyan rosszak. Így vagy úgy, de elfogadhatóak.” Az, hogy a pápa kommunistákkal találkozik a Vatikánban, a luciferi hatás eredménye. Efelől semmi kétség. Lucifer fejedelem ma ott ül az egyház fellegvárának legfelsőbb termében.

Bernard: Az Ön könyvében szerepel egy ördögűző, Slattery atya, és Ön is az. Az ördögűző szempontjából hogyan látja az Egyház mai válságát?

Martin atya: Amikor ördögűzést végzünk, kicsit és nagyot, a démonok állandóan gúnyolódnak az Egyház állapotán. Ilyeneket mondanak: „Szent Péter birodalmában vagyunk. Azzal beszélünk a Vatikánban, akivel akarunk. A képviselőink ott ülnek a pápa mellett minden nap.” „Miről beszélsz? Jogosan vagyunk itt.” „Mit képzelsz? A fejedelmünket megkoronázták, beiktatták. És te még most is ellenünk vagy! Miért üldözöl minket még mindig?” Démonokat idézek, ilyeneket mondanak. Ezeket mondják, amikor próbáljuk kiűzni őket. Nagyon ijesztő. Az ember ismételgeti Jézus nevét, az imádságokat és a távozásra felszólító parancsot. Végül aztán nagy tiltakozások közepette kimennek. De még ilyeneket vágnak az ember fejéhez: „Minket tisztelnek a francia bíborosok. A fejedelmünket imádják az egyházi emberek. Szóval nem lehetünk olyan rosszak. Miért vagy ellenünk?”

Bernard: Egy fontos dolog, amit szeretnék hangsúlyozni az, hogy a sátánisták ábrázolása a hollywoodi filmekben egészen különbözik attól, ahogy a *Szélsőpörte házban* leírják őket.

---

²² Szent XXIII. János (Angelo Giuseppe Roncalli), (1881–1963) római pápa 1958–1963 között, Szent Péter 261. utóda.

²³ Nyikita Szergejevics Hruscsov (1894–1971) orosz nemzetiségű szovjet kommunista politikus, 1953–1964 a Szovjetunió Kommunista Pártjának az elnöke, 1958 és 1964 között a Minisztertanács elnöke.

Martin atya: Igen, teljesen mások. Azok a filmek, például *Az ördögűző*²⁴, valójában Drakula/Frankensteen-féle²⁵ horror filmek, amik megborzongatják a nézőt, és libabőrös lesz tőlük a hátuk. És az emberek szeretik, ha libabőrös lesz a hátuk. Szeretnek félni, de ez mind csak a képzelet műve. Olyan, mint bármelyik Drakula vagy Frankenstein film, de az igazi démoni megszállottság és ördögűzés teljesen más. Mondok egy példát. Volt egy Dr. Hammand nevű pszichológus, aki állandóan ugyanazt mondogatta: „Amit a démoni megszállottságról mondanak, a képzelet szüleménye. Azoknak az embereknek gondos terápiára van szükségük.” Azt kérte, hadd legyen jelen egy ördögűzésnél, úgyhogy végül megengedték neki. Dr. Hammand soha nem tért vissza a pszichológiához. Katolikus lett. Egyébként zsidó volt. Ha valaki megtapasztalja a démonok jelenlétét, az olyan dolog, amit soha nem lehet elfelejteni. Egyáltalán nem olyan, mint *Az ördögűzőt*, vagy akármilyen filmet nézni, amiben a Sátán karmaival, patáival, sárga szemével nagyon gonosznan néz ki. Nem, az mind csak kitalálás, és az emberek szeretik, mert borsózik tőle a hátuk.

Bernard: Úgy tűnik, hogy ezek a sátánisták általában nagy tiszteletnek örvendő fontos emberek.

Martin atya: A sátánisták, akikkel találkoztam, és akik a New York-i sátánisták gyülekezetéhez tartoztak, mind orvosok, ügyvédek, építészek, ápolónők, tőzsdeügynökök, üzletemberek és vállalkozók voltak. Mind nagyon tiszteletreméltó polgárok. Fizetik az adójukat. Néha még a helyi templomnak is adakoznak. Némelyek katolikusok, mások protestánsok, megint mások zsidók. Igazán tiszteletreméltó emberek, ami a polgári életüket illeti. A polgári magatartás mintaképei, szexuális téren és az üzleti gyakorlatban feddhetetlenek. Állják a szavukat. Munkájuk sebészként vagy orvosként vagy kutató tudósként kifogástalan. Kétség kívül tiszteletreméltó polgárok, de Lucifert imádják.

Bernard: És ezeknek az embereknek nagy és kimutathatatlan befolyásuk van?

Martin atya: Természetesen. Kitartóan képviselik a luciferi elveket, miszerint semmi sincs az égen túl, és semmi sincs a föld alatt. „Élünk harminc, negyven, ötven, hatvan, hetven vagy nyolcvan évig, aztán vége. Szóval minden napnak szakítsd le virágát.”

Bernard: Ezek a Lucifer-imádók, sátánisták beférköztek az Egyházba is, és ott is ügynökök észrevétlenül?

Martin atya: Sajnos, ez a helyzet. Tudjuk, hogy papok és apácák, mi több, főpapok csatlakoztak a sátánt imádók gyülekezetéhez. Krisztus evilág fejedelmének nevezte Lucifert. Nem tudom elmondani, milyen megdöbbentő, ha az ember rájön, hogy egy főpap része egy boszorkánybandának, és valóban a sátánnak hódol. El tudja képzelni? Szentségtörés! Olyan, mint Júdás csókja Krisztus arcán a keresztre feszítést megelőző éjszakán.

Bernard: Tehát árusítás.

Martin atya: Igen. Ez egy júdási cselekedet. És az a félelmetes a dologban, hogy néhány közülük, valamilyen oknál fogva segítséget kér. Homályos mondatokban beszélnek az életükről, az egyházzal, a döntéseikről, aztán megkérdezik: „Gondolja, hogy ez nem volt

²⁴ *The Exorcist* a film eredeti címe.

²⁵ Rémmegény alakok. Drakula: vámpír Bram Stoker regényében, Frankenstein: tudós, aki visszataszító emberi lényt alkot Mary Shelley regényében.

méltó hozzám mint püspökhöz?” És én ezt válaszolom: „Igen. Azt gondolom, hogy ez bizony méltatlan volt Önhez. Azt gondolom, hogy az ördögöt segítette.” Ettől elsápadnak. Mintha arcul csapták volna őket. Ezt mondják: „Hát, gondolkodni fogok ezeken a dolgokon. Egyelőre nem tudok változtatni a dolgon.” Nem tudnak szabadulni. A végén megkérdezem: „Akarja, hogy imádkozzam Önért?” A válasz: „Ha gondolja.” Nem hiszik, hogy megmenekülhetnek. Teljesen feladták a harcot.

Bernard: Krisztus Egyházon belüli ellenségei közt meg lehet különböztetni olyan embereket, akik tudatosan Lucifert szolgálják, olyanoktól, akiket hasznos idiótáknak nevezünk a Hidegháború korából vett hasonlattal?

Martin atya: Vannak különbségek, de ha jobban megnézzük akármelyik hasznos idiótát, kiderül, hogy saját bevallásuk szerint is akarva mentek bele a játékba, beadták a derekukat gondolkodás nélkül, mert az előnyök oly kecsesgetőek voltak.

Bernard: Tehát bizonyos mértékig mindegyik felelős.

Martin atya: Mindegyik! Mindegyik! Ráadásul némelyek közülük fontos pozíciók betöltésére hivatottak. Vannak, akiket a sors bíborosnak rendelt, ami nagyon fontos. Vannak, akik csak egyszerű papok vagy püspökök. De akik befolyásos állást kaptak a sorstól, azok nagyon nagy kárt csinálhatnak. Azokra jobban is figyelnek. Higgye el, nagyon figyelnek rájuk. És különleges bánásmódban is részesülnek. Ők a felvilágosultak. Ragyognak. Ők határozzák meg, hogyan hajtják végre a feladataikat. És meggazdagodnak, előnyöket szereznek. Szeretik őket. És van még valami nagyon ijesztő jelenség: ismerik egymást. Ezt sosem tudom megmagyarázni. Akármilyen nagy tömegben is megtalálják egymást. Van valami egyházi szaguk, vagy egy jel a homlokukon, nem tudom. Ahogy lepaktálnak a gonosszal, megismerik egymást akkor is, ha soha azelőtt nem találkoztak.

Bernard: És védik egymást és segítik egymást.

Martin atya: Teljes mértékben! *Usque ad mortem*, azaz mindhalálig. Mindhalálig! Ha belepusztulnak, sem sértik a fejedelem érdekeit.

Bernard: Mi a tennivalójuk ezeknek a luciferieknek az egyházon belül? Milyen jövőt szánnak a katolikus Egyháznak?

Martin atya: A tennivalójuk az, hogy teljesen lerombolják a római katolikus tanok természetfölöttiségét, hogy lelki dolgok iránt közömbös emberekké váljunk. Akkor behódolunk az emberiség számára kiagyalt terveiknek, amik nagyon ijesztő tervek. Például: Manapság a katolikusok nagy része használ fogamzásgátlást. Ha Amerikát nézzük, a katolikus családok körülbelül két harmada gyakorolja. A katolikusok nagy számban végeztetnek abortuszt, és nem látnak semmi rosszat benne. Sok katolikus családban két gyerek van. Nincs több kettőnél, és vajon miért? Mert a szülők sterilizáltatták magukat. Szándékosan vagy a férj köttette el az ondóvezetékét, vagy a feleség a petevezetékét. Így tehát bűnben élnek.

A luciferi terv egy része az orvostudomány területét veszi célba. Csak nézzen jól körül a világunkban. Az orvostudomány legnagyobb igyekezete ma arra irányul, hogy az emberi életet a lehető leghosszabbra nyújtsák, a halált kitolják hatvan, hetven, nyolcvan vagy kilencven éven is túl. A végső céljuk az, hogy az ember örökké éljen. Az orvosi elmélet szerint a test minden része helyettesíthető: a szem, a mellkas, a nemi szervek, a tüdő, a

hasnyálmirigy, és így tovább; örökké élhetünk. Ehhez persze új szervekre van szükség. Hogy ezeket megszerezzék, más élőlények szerveit kell használni. Ezért a mai orvosi, biológiai kutatások célja úgynevezett humanoid, vagy másképp: az emberhez hasonló, de nála alacsonyabb színvonalú élőlények létrehozása. Olyan élőlényeket akarnak, amiknek kicsi az agyuk, de tökéletes szívük, tökéletes szaruhártyájuk, jó fülük, jó tüdejük van, azaz tökéletes mindenük. Ezeknek az élőlényeknek a szerveit majd kitermelik, mint a fát. Donoroknak használják őket.

Bernard: Tehát ez lenne a következő lépés az abortusz után, mert a magzat nem rendelkezik mindazokkal a szervekkel, amikre az emberi élet meghosszabbításához szükség lenne.

Martin atya: Igen, így van. Ez a következő szakasz. A legális abortusz hozzászoktatja az embereket a magzatölés gondolatához. Az eutanázia hozzászoktatja az embereket az öregek likvidálásához. Mind az abortusz, mind az eutanázia életeket olt ki az emberi létezés valamelyik végén. Ha valakinek Parkinson-kórja van, gyógyítani lehet egy élő emberi magzattól vett anyaggal. Hogy ezt az anyagot megkapják, élve kell a magzatot eltávolítani az anya testéből. Egy élő kisbaba részeit használják, tehát élve született kisbabáét. Fizetnek egy asszonynak, hogy szüljön egy gyereket, hogy a szerveit majd learassák. A kozmetikai gyárak, amelyek a púdert és a krémeket gyártják számunkra, szintén használnak magzatokból származó anyagokat. Tehát ők is élőket aratnak. A lényeg, amit mondani akarok az, hogy mindenki, aki támogatja az abortuszt, aki elkötteti a petevezetékét, aki vaszekatómiának veti alá magát, aki egyetért élő emberek szerveinek aratásával, az segíti az emberiséget abban, hogy mind közelebb és közelebb kerüljön humanoidok tenyésztéséhez. Tetszik, vagy nem tetszik, egyre közelebb jutnak az emberszerű élőlények létrehozásához azzal a céllal, hogy szerveiket felhasználják, hogy a szemünk, szívünk, tüdönk, hasnyálmirigyünk, vesénk sose mondja fel a szolgálatot. Mindent ki akarnak cserélni: májat, vesét, akármit. Mindent helyettesíteni akarnak. „Ki tudjuk cserélni a vénáit. Csodaszép ereket tudunk szerezni ezektől az emberektől. Használhatjuk őket, mert ők csak félemberi lények, nem igazi emberek.”

Bernard: Tehát a luciferi terv része úgy átformálni az egyházat, hogy ne álljon ellent az új erkölcsi rend bevezetésének.

Martin atya: Úgy, hogy az Egyház tudatos támogatója legyen azoknak a kiváltságosoknak, akik majd kialakítják paradicsomukat a földön, és egyre hosszabb és hosszabb lesz az életük. Jelenleg az egyház a nagy akadály. Ellenzi az abortuszt és a születésszabályozást. Az egyháznak azt kellene prédikálnia, hogy az egyetlen igazán fontos cél az életben az, hogy a mennyországba jussunk. Az új világrend azt mondja: „Felejtse el! Túl kell adnunk ezen a káros hiedelmen. És ezt úgy tudjuk elérni, hogy egyenesen a legfőbb tanítóhoz megyünk, az pedig a pápa. Meg kell szerezniünk a pápaságot. Meg kell vesztegetniünk a pápát. Át kell őt állítani a mi oldalunkra.”

Bernard: A pápaságot nem lehet csak úgy elfoglalni egy nap alatt. Tehát benne van a tervekben, hogy körülveszik a pápát olyanokkal, akik megbénítják cselekedeteiben?

Martin atya: Persze. És végül azok közül az egyiket fogják megválasztani pápának, aki kész lesz együttműködni velük, és azt mondja: „Hagyjuk már ezt az ostobaságot, hogy abortusz-ellenesek vagyunk. Álljunk le a születésszabályozás elutasításával. Hagyjuk abba! Fontos, hogy gátat vessünk a túlnépesedésnek.” A gyakorló katolikusokat és a konzervatív katolikusokat üldözni fogják, mint a veszett kutyákat. Mint a kutyákat! Már ma is nagy

felelősség katolikusnak, de még kereszténynek is lenni. Ne felejtsük el, hogy az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága három vagy négy fontos ügyben világosan kimondta, hogy nyilvános helyen Amerikában nem lehet transzcendens nézeteket kifejteni. Ez Amerikában történik! A Tízparancsolatot vagy a Bibliát akarod népszerűsíteni egy nyilvános helyen? Szó sem lehet róla! Nincs helyed a nyilvános helyeken Amerikában.

Bernard: Úgy néz ki, hogy a francia forradalom idején kialakult helyzethez hasonlóan itt is van egy földalatti egyház, amit üldöznek. Nem volt ott állami egyház is, amit a forradalmárok alapítottak?

Martin atya: Létezett egy állami egyház a francia forradalom idején. A lengyelországi sztálinisták ugyanezt próbálták megvalósítani a Pax²⁶ szervezet papjaival.

Bernard: Vagy ma Kínában a hazafias egyház.

Martin atya: Igen. Ugyanarról van szó. A kínai kommunisták nem értek el sokat azzal, mert a kínai ember nagyon gyakorlatias. Az egyik nehézség az, hogy a pápa együttműködik a Kínai Hazafias Katolikus Szövetséggel²⁷. O'Connor bíboros képezi ki a papjaikat a New York-i Dunwoodie-ban²⁸. Sok egyházi embereknek nagyon határozatlan az állásfoglalása a kínai hazafias egyházat illetően.

Bernard: Ezek a hazafias papok elleneznék, mondjuk, a kínai kormány abortusz törvényét?

Martin atya: Nem hiszem. Nem ellenzik. Nem ellenezhetik. A pápa embere, aki Pekingbe jár és tárgyal a kínaiakkal, Etchegaray bíboros²⁹ egy marseille-i francia. Kétlem, hogy Etchegaray hívő ember. Kétlem. De ő tárgyal a kínaiakkal, és ő javasolja II. János Pálnak, hogy mit tegyen. Diplomata. A pápa megfogadja a tanácsait. A pápa lengyel hagyomány szerint nem avatkozik a megbízottja dolgaiba. Hadd csináljon, amit akar. Így aztán a korrupciónak szabad útja van. Ezért adtam a *Szélsöpörte ház* címet legutóbbi könyvemnek. A cím egy bizonyos házra utal, de szimbolikusan a katolikus Egyházra is vonatkozik.

Bernard: Tehát a címnek kettős jelentése van.

Martin atya: Igen, kettős. Egy nagy szél járja ma át a katolikus egyházat.

Bernard: És ez a szél Lucifertől jön?

Martin atya: Igen. Ennek a szélnek a szárnyán jött a házba, ahol most már szava van.

---

²⁶ Pax Társaság (lengyelül *Stowarzyszenie PAX*): kommunistákat támogató lengyel katolikus szervezet, 1947-től 1993-ig működött.

²⁷ CPCA (Chinese Patriotic Catholic Association) a kínai állam által 1957-ben alapított szervezet.

²⁸ New York állam Yonkers nevű városának része, itt található a Szent József Szeminárium.

²⁹ Roger Marie Élie Etchegaray (1922–2019) francia bíboros, Marseille érseke (1970–1985), Az Igazságosság és Béke Pápai Tanácsának elnöke (1984–1998).

Bernard: Most szeretnék beszélgetni néhány olyan hatásról, amiket a luciferisták közvetve vagy közvetlenül elértek az Egyházon belül. Mennyire sikerült nekik átformálni az Egyház életét a II. vatikáni zsinattól napjainkig?

Martin atya: Elmondom, hogy lássa, mit tettek. Nyomást gyakoroltak az Egyházra, hogy elmozdítsanak vagy teljesen elhagyjanak néhány nagy ünnepet.

Bernard: Álljunk meg itt. Szeretném, ha beszélnék röviden az új naptárról, mert – úgy tűnik – összezavarta a hívő katolikusokat. Nem álltak tanácstalanul a katolikusok, amikor a szentek napjait megváltoztatták, vagy éppen el is távolították a naptárból?

Martin atya: Dehogynem! Teljesen! Szent Filoména³⁰ esetében például írtak Rómába, hogy megkérdezzék: „Azt akarják mondani, hogy nem is létezett?” A válasz ez volt: „Nem, nem. Csak eltöröltük az ünnepét.”

Bernard: Arra nem gondoltak Rómában, hogy Szent Filoména ünnepének eltörlésével mennyi fájdalmat és aggodalmat okoznak azoknak, akik éveken keresztül imádkoztak hozzá?

Martin atya: Nem érdekli őket. Egyáltalán nem törődnek vele.

Bernard: Amit itt látunk, az a *Szélsöpörte háznak* is egyik témája, ami újra meg újra előjön, és ez az általános gonoszság. Amikor az Egyház emberei nem törődnek a hívek vallásos szokásaival, akkor beteljesül az a prófécia, hogy az idők végezetére kihűl a könyörületesség. És ezek az egyházi emberek nem úgy néznek ki, mintha érdekelné őket, hogy egy pap pályáját tönkreteszik.

Martin atya: Nem, egyáltalán nem. Hallania kellene azokat az eseteket, amiket a hívek mesélnek. Például hogy mit tett a Kentucky állambeli Louisville³¹ egyházmegye püspöke. Bezárattott templomokat, és betiltott bizonyos vallási szokásokat. Az ottani hívek a földalatti egyházhoz menekültek. Ugyanez történik más egyházmegyékben is szerte az országban. A püspökök egyszerűen kizárják a híveket. A papok nem mernek tenni ellene, mert félnek a büntetéstől. Elbocsátanak őket. Így aztán mi, a földalatti egyház papjai tápláljuk a hívőket a devóciókkal, misét mondunk, amikor kell, és meg is gyóntatjuk őket.

Bernard: A kanadai Edmonton³² egyházmegyéjében eltávolították a térdeplőket a templomokból.

Martin atya: Ez egy másik húzás. Most nem térdelünk le, mert nem akarják, hogy letérdeljünk.

Bernard: Ez is jele az örökkévaló és természetfölötti dolgok mellőzésének?

Martin atya: Feltétlenül. Ezt a látásmód már nem létezik. Azt mondják, a térdelés méltatlan hozzánk. „Ember vagy. Gondolj az emberi méltóságra.” Az most a nézet, hogy az ember éljen méltósággal, és haljon meg méltósággal. De hadd kérdezzem meg, ki látott már

³⁰ Szent Filoména (291–304) vértanú, a III. század végén élt, Korfu szigetén született királylány, Rómában halt meg.

³¹ Kentucky: állam az USA déli részében; Louisville: Kentucky legnagyobb városa.

³² A kanadai Alberta tartomány fővárosa.

embert méltóságosan meghalni? A halál a legkevésbé méltóságteljes esemény. A haldoklás rettenetes. Az ember feladja a bátorságát. Bevizel. Iszonyúan szenved, és ugyanúgy hal meg, mint egy kutya. Csak akkor beszélhetünk emberi méltóságról, ha bevallottad bűneidet, imádkoznak körülötted, és imával az ajkadon halsz meg. Ez az egyetlen lehetőség a méltóságra. Az, hogy fizikai értelemben meg lehet halni méltóságteljesen, vicc. Nem, a halál a lehető legmegszégyenítőbb dolog a világon.

Bernard: Tehát a földi, természetes világban nincs méltóságteljes halál.

Martin atya: Nincs. Egyszerűen lehetetlen. Vesztettél. Elhasználtad az életedet. Csak egy üres váz vagy. Megevett a betegség, az utolsókat lélegzed, és semmit sem tudsz ellene tenni. Izzadsz, magad alá piszkítasz. Tehetetlen vagy, és senki sem tud segíteni rajtad. Végül egy mélyet sóhajtasz, és meghalsz. Eltávozik belőled a lélek. Ha ez a méltóság, akkor ez a szó nem jelent semmit.

Bernard: Tehát valójában azt látjuk, hogy az életnek csak a katolikus hit keretében van értelme. Bármilyen kísérlet, hogy valami földhöz ragadt elméletet gyártsanak, eleve kudarcra van ítélve, mert végül a luciferisták is meghalnak és szembesülnek Teremtőjükkel.

Martin atya: Így van. Mindegy, hogy dr. Kevorkian³³, a haláldoktor milyen könnyűvé teszi a halálunkat a savaival és italaival, a végén mégiscsak oda jutunk, hogy tökéletes megaláztatásban halunk meg, és a tetejébe még találkozunk Luciferrel is, aki ezzel vár: „Hozzám tartozol”. És Krisztus elfordítja tőlünk az arcát, és örökre átkozottak leszünk. A méltósággal teli halál ostobaság. Emberhez méltón élni, az más. És az a gondolat, hogy az Egyház azért jött létre, hogy segítsen megvalósítani a paradicsomot a földön, teljesen távol áll a kereszténységtől. Mégis, amikor II. János Pál Franciaországba látogatott, megérkezése után ezt mondta: „Az Egyház hiszi, hogy rendeltetése az egyetemes testvériség megvalósítása.” Ez sehol sem található a katolikus hagyományokban.

Martin atya: És nem beszélt VI. Pál pápa egy földi paradicsom építéséről?

Martin atya: De igen, beszélt! Ez volt a témája a II. vatikáni zsinat végén adott nagy beszédének. Alapjában véve ezt mondta: „Csatlakoztunk most a világhoz.” Sajnálom, barátocskám, az Egyház nem csatlakozhat a világhoz. Fel van szögezve a világ keresztfájára.

Bernard: Tehát még olyan katolikusokat is megnyert ez a filozófia, akik nem luciferisták.

Martin atya: Igen, azért, mert a pápától hallják. A püspökeiktől hallják, a papjaiktól hallják. Végül is, ez az egyetlen forrás, amiből meríthetnek. Azokat követik, hacsak nem kezdenek el gondolkodni. Az élet sokkal könnyebb, ha az ember beilleszkedik a világba. Azt jelenti, hogy meggazdagodhat, élvezheti az életet, nem kell túl szigorúan vennie a vasárnapokat, nem kell Krisztus tanítását követnie az abortuszt, a fogamzásgátlást, a maszturbációt, az alkalmi flörtöket és a gyanús üzleti ügyeket illetően. Egy szóval sokkal könnyebb az élete.

---

³³ Jack Kevorkian (1928–2011) amerikai patológus, az eutanázia támogatója. Harcolt a halálos betegek orvosi segítséggel való öngyilkosságának legalizálásáért.

Bernard: És ugye megkönnyíti azoknak az egyháziaknak az életét is, akik így haverkodhatnak a helyi törvényhozókkal és bírókkal.

Martin atya: Ezt már csinálják is. Csinálják! És beállnak a szabadkőművesek közé, és élvezik a helyi páholy tagságával járó előnyöket.

Bernard: És nem fognak vadászni rájuk, ahogy a francia forradalomban, vagy kommunista országokban történt a papokkal.

Martin atya: Úgy van. Az élet sokkal könnyebbé válik. Apropos, sokkal könnyebb a novus ordót³⁴ mondani, mint a tradicionális misét. A régi mise egy nagyon fegyelmezett folyamat. Minden mozzanata elő van írva, követni kell a szabályokat. Nagyon megterhelő tud lenni.

Bernard: Ugye, a papnak tulajdonképpen ki kell zárnia belőle a saját személyét, mert Krisztust személyesíti meg?

Martin atya: Természetesen. Az új misében ilyeneket mondanak: „Jó reggelt mindnyájuknak! Hogy vagyunk ma reggel?” Teljesen más a hozzáállás. Sokkal lazább.

Bernard: A *Szélsöpörte házban* a Lucifert nyíltan és készségesen követő Dr. Channing azt mondja, hogy nagymértékben befolyásolták az új liturgiát.

Martin atya: Igen, ezt mondta, és így is volt. Különben Dr. Channing valóságos személy volt, de nem mondom meg, ki. A világ egyik nagyon fontos luciferistája az illető.

Bernard: Tehát volt szerepük a luciferiánusoknak az új mise megformálásában?

Martin atya: Hatalmas szerepük volt! Hatalmas! Az új mise megtervezése céljából VI. Pál pápa³⁵ létrehozott egy nyolc tagú bizottságot, abban két katolikus és hat nem-katolikus volt. Végül is a lutheri³⁶ misét választották. VI. Pálnak kicsit változtatnia kellett rajta, mert az emberek morogtak miatta, de alapjában véve Luther miséje maradt. Ne felejtjük el, hogy Luther nem hitte, hogy Jézus jelen van az Oltáriszentségben, és nem hitt az átváltoztatásban. Más katolikus tantételekben sem hitt. Igen erősen katolikus-ellenes és pápa-ellenes volt. Ezért nagyon nehéz megérteni, hogy jelenlegi Szentatyánk³⁷ miért dicséri Luthert mint mélységesen vallásos embert és nagy teológust. Ami az én véleményemet illeti, Luther egy piszkos eretnek volt, aki átkozódva halt meg.

Bernard: Nem dicsérte a pápa Martin Luthert az 1989-ben tett skandináviai utazása során is?

Martin atya: De igen! És azóta többször is megtette.

---

³⁴ A szentmisének a II. vatikáni zsinat által bevezetett új rítusú formája.

³⁵ Szent VI. Pál (Giovanni Battista Enrico Antonio Maria Montini) (1897–1978) római pápa 1963 és 1978 között. Ő felügyelte az elődje, Szent XXIII. János pápa által összehívott II. vatikáni zsinat legtöbb döntésének meghozatalát.

³⁶ Martin Luther (magyarosan: Luther Márton, németül eredetileg Martin Luder) (1483–1546) a protestáns reformáció szellemi atyja, lelkész, reformátor.

³⁷ Az interjú készítése idején II. János Pál.

Bernard: Tehát az új egyház arra törekszik, hogy beilleszkedjen, hogy beálljon a sorba, és együtt meneteljen a világgal.

Martin atya: Így van. Ebbe az irányba megy az egyház. És II. János Pál³⁸ utolsó enciklikájában, a *Legyenek mindnyájan egyek* című híres enciklikában ...

Bernard: Ez az, aminek a címe latinul *Ut unum sint*?

Martin atya: Igen, ez az. Ebben az enciklikában ezt mondta: „Ami a pápai primátust, elsőséget illeti, megbeszélhetjük azt is.” Hát, ha most azt mondaná nekem: „Malachi, szeretném magával megvitatni az abortusz kérdését, a mellette és az ellene szóló érveket”, akkor arra én azt mondanám: „Sajnálom, de nincsenek mellette szóló érvek. Csak nézzük, mit mond az Egyház az abortuszról. Kész.” Ha azt mondaná: „Malachi, szeretném megbeszélni magával a homoszexualitást, mint lehetséges alternatív életvitelt”, arra azt mondanám: „Sajnálom, az Egyház nem engedi.” Vannak dolgok, amiken nem lehet vitatkozni. Ilyen a pápai primátus is. A pápának elsősége van, vezetési joga, törvénykezési joga és tévedhetetlensége, és ezen nincs mit megvitatni. Meg tudom magyarázni ezeket, ha akarja, minden tételt. Meg tudom magyarázni a doktrínák jelentését és történetét, de nem fogom megkérdőjelezni őket.

Bernard: Tehát vannak területek, ahol ezeknek a modernisták által oly kedvelt dialógusoknak nincs helyük.

Martin atya: Egyáltalán nincs! Itt hibázott nagyot és ravaszkodott Bernardin bíboros³⁹. Elindította az általa „nézetközösség”-nek nevezett programot, amit egyébként a *Szélsőpörte ház* is bemutat. Mi már egy évvel a start előtt tudtunk róla.

Bernard: Nagyon ijesztő volt számomra, amikor a *Wandererben*⁴⁰ a „közös nevező” tervről olvastam. Nagyon hasonlított a *Szélsőpörte ház* nézetközösségéhez.

Martin atya: A kettő ugyanaz. Bernardin bíboros, aki nagyon ravasz ember, párbeszédet javasolt. „Beszélgessünk. Ne veszekedjünk. Rendben van, te elfogadod az abortuszt, én nem. Te azt gondold, hogy a homoszexualitás jó dolog, én nem tartom jónak. Beszéljük meg.” Amit azon a nézetközösség programot bejelentő hétfő reggeli sajtókonferencián felolvasott, ugyanaz a beszéd volt, amit a következő pápaválasztáskor adott volna elő. De tudta, hogy halálos beteg. Ő úgy képzelte el az egyházat, hogy mindnyájunknak meg kell tanulnia párbeszédet folytatni minden kérdéstről, és csak az a fontos, hogy beszélgessünk. „Nem számít, hogy te mit hiszel. Lényegtelen, hogy én mit hiszek. Az a fontos, hogy beszélgessünk. Te elmondhatod, hogy mit szeretsz. Jogod van elmondani, hogy mit szeretsz, és azt csinálni, amit akarsz, és nekem is jogom van elmondani, mit szeretek, és azt csinálni, ami nekem tetszik. De társalognunk kell egymással. Beszélünk kell!”

Bernard: Nem ez az alapgondolata az úgynevezett Megújulás programnak⁴¹ is?

³⁸ Szent II. János Pál pápa (Karol József Wojtyła) (1920–2005) a katolikus egyház feje 1978-tól haláláig.

³⁹ Joseph Louis Bernardin (1928–1996) amerikai bíboros; Cincinatti, majd Chicago érseke.

⁴⁰ *The Wanderer* 1867-ben alapított amerikai világi, konzervatív katolikus újság.

⁴¹ Angolul Renew, az 1980-as évek elején kezdődő amerikai katolikus program, amelynek célja templomi kisközösségek hálózatának létrehozása a hit erősítése céljából.

Martin atya: A Megújulás program minden bizonnyal luciferi. Kétség nem fér hozzá.

Bernard: A luciferi haditerv másik jellemzője, hogy ránézésre nagyon jónak tűnik.

Martin atya: Így van. Demokratikusnak, méltányosnak, igazságosnak látszik, vagy még azt is mondják néha, hogy krisztusi. Gyengéd, elnéző, türelmes, emberi, megértő, és könnyűvé teszi az életet. Az emberek nem gyűlölik egymást. Együtt ehetnek és ihatnak, néha még ágyba is mennek. De amit mondani akarok, az az, hogy vannak dolgok, amikben nem lehet megalkuvás, sem vita.

Bernard: A Sátán mindig azzal a trükkel ejtette csapdába az embereket, hogy olyasvalamit javasolt, ami a felszínen elbűvölő, emberileg vonzó, valójában azonban valami gonosz célt szolgál.

Martin atya: Az ökumenizmus pontosan ilyen, mert tudja, ha minden vallás igaz, akkor nincs igaz vallás, mert ez ellentmondás lenne. És ha bármelyik vallás mondhat vagy csinálhat akármit, feltéve, hogy az emberi jogokat tiszteletben tartja, akkor mi értelme van bármilyen lelki tevékenységnek? Semmi. Az új gondolkodásmód szerint nincs olyan, hogy igaz vallás. Nincs olyan, hogy igaz egyház. Nincs olyan, hogy „Az Egyházon kívül nincs üdvözülés.” Ezt mind elvetették. Voltam egyszer egy rendezvényen, ahol az Egyház tanításáról beszéltem. Egy reggeli volt, körülbelül négyszáz New York-i katolikus részvételével. Amikor kimondtam azt, hogy csak katolikusok jutnak be a mennybe, és hogy az Egyházon kívül nincs üdvözülés, a hallgatóság felszisszent. Majdhogy nem hozzám vágta a tényérjukat. A mellettem álló káplán kis híján rám szózott egyet, mert amit mondtam, homlokegyenest ellenkezett az új erkölcsi világgéppel, amely mindenki szerint a legnagyobb rendben van. „Te az egyik úton mész, én a másikon. Mindketten ugyanoda érkezünk, egy jóságos, kegyes, kedves, jóindulatú, gyengéd atya házába. Miért lennénk tehát különbözők? Miért ne mennénk együtt a templomba és mondanánk ugyanazokat az imákat? Miért ne házasodhatnánk egymás közt? Alapjában véve minden vallás ugyanaz. És mindent megbeszélhetünk. Megvitathatjuk az abortuszt. Beszélgethetünk a fogamzásgátlásról. Megtárgyalhatjuk a pápa csalthatalmát. Beszélgethetünk annak lehetőségéről, hogy nincs pokol. És ha van, akkor bizonyára senki sincs benne. És nem izgatjuk fel magunkat, és nem ítéljük el egymást.”

Bernard: Ez nagyon jól hangzik. Hogy tud valaki ellenállni ezeknek az érveknek, amelyek olyan meggyőzőek?

Martin atya: Csak a megszentelő kegyelem segítségével. Azt pedig csak a szentségek által lehet megkapni.

Bernard: Talán ezért van az, hogy a luciferisták próbálják megakadályozni a szentségek működését.

Martin atya: Igen, így van. Arra törekszenek, hogy a szentségeket érvénytelenné tegyék. És ha végigmegyünk a hét szentségen, beleértve a keresztséget is, láthatjuk, hogy a mai gyakorlat teljesen érvénytelenné teheti őket.

II. rész: Paktum a gonosszal

Bernard: Az első interjú során megvitattuk a *Szélsöpörte házat*, amelynek fő témája a hitehagyás, Lucifer munkájának eredménye. Most arról az új világrendről szeretnék beszélgetni, amelyet bevezetni igyekeznek. Mik ennek a fő jellemzői?

Martin atya: Ez egy nagyon fontos kérdés, mert sok ember, amikor az új világrendről hall, ezt mondja: „Ez egy világkormányt jelent. Egyetlen kormány lesz, amelyik mindenkit vezet.” Először is: nem ez az új világrend lényege. Másodszor: az új világrend lényegében már itt is van. Létrehozták. Nem menekülhetünk belőle. Tetszik vagy nem, itt van. Létrejött. Mi is ez tulajdonképpen? Ma nem létezik olyan ország, amelyiket nem lehet a következő három részre osztani. Mindig van egy kormány, ami ma fontosabb, mint valaha. Van azután a gazdaság, és harmadiknak a kormánytól független szervezetek csoportja, amibe beletartozik az ittas vezetés ellen harcoló anyák⁴² egyesületétől kezdve a katolikus egyházig minden. Itt áll ma az Egyház. Így áll a vallás. Egyszerűen egy a civil szervezetek között, amelyek az emberek számára nyitva állnak.

Bernard: Tehát degradálták az Egyházat.

Martin atya: Így van! Manapság, ha valami történik, nem kérdezik meg, hogy az Egyház mit gondol. Nem, nem. Az számít, hogy a tudósok mit gondolnak, vagy, hogy az üzletemberek mit gondolnak, vagy, hogy a kormány mit gondol. Ha egy pap, vagy egy lelkész, vagy egy rabbi megszólal, az emberek meghallgatják. De az csak egy hang a sok között. Tehát ez a három részre tagozódott társadalom jellemzi a modern világ szerkezetét. Minden ország a világon, még Kína is, követi ezt a mintát. Tehát az új világrend első jellemző vonása, hogy a vallás csak egy a sok nem kormányzati szervezet között, amelyek a piacon versenyeznek népszerűségért és követőkért. A második jellemző vonás a következő: Az új világrend eredményeként, manapság nem maradhat életben olyan ország, amelyik nem vesz részt a világ pénzforgalmában. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy az az ország, amelyik nem járul hozzá a tőke és az árucikkek napi forgásához, ahogy a globális gazdasági szabályok megkívánják, tönkremegy. Mi történt például Észak-Koreával? Emlékszik, hogy néhány évvel ezelőtt rakétákkal fenyegettek minket? Nézze meg most, hogy mit csinálnak. Kopogtatnak az ajtónkon. Éheznek, mert nem vesznek részt a nemzetközi kereskedelemben. Csak most kezdenek rájönni, hogy nem tudnak adni-venni sehol sem. És éheznek. Dél-Korea ad nekik ennivalót.

Bernard: Ez új dolog, mert az 1930-as években Sztálin szocialista országot csinált az egyikből. Úgy látszik, ma nem ez a program, mert még a kommunista Kína is beilleszkedett a világgazdaságba.

Martin atya: És a kínaiak kereskednek, adnak és vesznek milliárd dolláros tételekben. De nézzük Albániát, amelyik teljesen elszigetelődött, miután egy különösen szigorú kommunista rendszert épített ki. Albániában most teljes a káosz, mert megpróbált kívül maradni. Albánia már nincs kívül, sehol sincs, csak a káoszban. Azt akarom illusztrálni, hogy egyetlen ország sem maradhat fenn, ha nem követi a globális szabályokat. És az egyik ilyen

---

⁴² Angolul: M.A.D.D. (Mothers Against Drunk Driving) amerikai és kanadai szervezet.

szabály, hogy benne kell lenni a tőke és a javak körforgásában. Ezt el kell fogadnod, barátom, különben meghalsz.

Bernard: Ez azt jelenti, hogy a kommunizmus halott? Ma már fellelhetők a piacgazdaság elemei még Kínában is.

Martin atya: A kommunizmus, mint gazdasági rendszer, meghalt. A marxizmus, mint gondolkodásmód, él.

Bernard: Tehát a marxizmus több, mint egy diktált gazdaság.

Martin atya: Egy ideológia, amelynek a fő tézisei nagyon egyszerűek. Egy: Az ember állat, egy jól szervezett állat. Pont! Semmi több! Kettő: Csak ez az élet van. Csak anyag van. Csak látás van, hangok, szagok és dimenziók. Ez minden, ami van. Három: Az állam a leghatalmasabb szervezet. A kormányzat minden országban sokkal fontosabb, mint valaha volt. A mi országunkban is ugyanez a helyzet. A mindenható kormány a modern világ velejárója.

Bernard: Tehát a marxizmus vezető eszméje soha nem a központilag irányított gazdaság volt, hanem az „evilági élet” mentalitása.

Martin atya: Így van, ez a lényege.

Bernard: Így tehát a kínai kommunizmus nagy változáson ment keresztül.

Martin atya: És Kínában több helyen is vannak valódi kapitalista jelenségek. Például van sok kínai milliomos. Hatalmas épületeket emelnek Sanghajban. A kínai kormány ezt nem bánja. A kínaiak nagyon ügyesek. Nagyon értenek a pénzcsináláshoz. Ami fontos nekik, az, hogy kezükben tartsák a tömegeket, és ezáltal biztosítsák az olcsó munkaerőt. Ezen kívül annyi gyereket ölnek meg, amennyit csak akarnak, hogy korlátozzák a népesség növekedését. Már több, mint egy milliárdan vannak. De ez marxizmus, nem kommunizmus. A kommunizmus egy vicc. Egyetlen kommunista ország sem virágzott soha. A Szovjetunió összeomlott, a kommunizmus miatt. Csak romlást szült Bulgáriában, Romániában, Csehszlovákiában⁴³, Kelet-Németországban⁴⁴ és Lengyelországban. Kommunista korszakuk végén ezek az országok mind romokban heverték.

Bernard: Ha a kínai kommunisták elfogadták a piacgazdaságot, és mi itt, nyugaton elfogadtuk az „evilági élet” szemléletét és a liberális abortusz törvényeket, akkor most mi a különbség köztünk?

Martin atya: Semmi! Semmi azon kívül, hogy nekünk liberálisabb törvényeink vannak. Az igazságszolgáltatási rendszerünk nagyvonalúbban bánik a bűnözőkkel.

Bernard: De ezek csak fokozati különbségek, nem lényegbe vágók.

---

⁴³ Csehszlovákia XX. századi közép-európai ország volt. 1993. január 1-jén békésen kettévált Csehországra és Szlovákiára.

⁴⁴ Német Demokratikus Köztársaság (röviden NDK), nem hivatalos elnevezéssel Kelet-Németország szocialista állam volt, amely 1949 és 1990 között létezett Németország szovjet megszállási zónájában.

Martin atya: Nincs lényegi különbség. Nálunk viszont nagyobb a tolerancia a vallással szemben. Bár ez egyre csökken.

Bernard: Tehát létezik egy olyan tőke, amit a keresztény századok során felhalmoztunk, és most abból élünk; és a kereszténység még mindig pozitív befolyással bír olyan országokban, mint az USA, Kanada és Nagy-Britannia.

Martin atya: Már csak kevés maradt abból a tőkéből, sajnos. Csak egy kevés! Amit maga valójában mond, az az, hogy konvergálunk. Ugyanahhoz a rendszerhez közeledünk. Apropó, az 1985-ös genfi csúcstalálkozón⁴⁵ az Egyesült Államok és a Szovjetunió aláírt egy kulturális egyezményt. Ennek eredményeként a Washingtonban székelő humán tudományok számára létrehozott nemzeti alapítvány⁴⁶ és a moszkvai Informatik ugyanazokat a tankönyveket állítja össze a gyerekeknek az USA-ban, mint a Szovjetunióban, mint Latin-Amerikában, mint Borneóban, akárhol. A gyerekek ugyanazt tanulják mindenütt, csak a nyelv változik. Ez homogenitást eredményez.

Bernard: Ez az a pont, ahol szeretnék megállni. Úgy tűnik, a globalisták minden fajta helyi sajátosságot ki akarnak irtani.

Martin atya: Így van! Így van! Ez egy szörnyűség az amerikaiak számára. Hamarosan eljön az idő, amikor törvényeket, amelyek a fizetésüket, az otthonukat, az adójukat, az utazásaikat, és a családjukat szabályozzák, nem-amerikaiak alkotják.

Bernard: Nem ez volt a kérdés, amely véget vetett Margaret Thatcher⁴⁷ miniszterelnökségének? Nem akart az angol szuverenitásból egyre többet és többet átengedni az Európai Uniónak⁴⁸.

Martin atya: Az angol szuverenitás porlik és átszivárog az Európai Unióhoz. Tudják, hogy ha csatlakoznak az európai pénzügyi unióhoz, az Nagy-Britanniát örökre megváltoztatja. Azt hiszem, a végén nagy lesz az ellenállás az EU-val szemben. De végül Anglia kénytelen lesz egy nagyon szoros politikai és pénzügyi szövetségre lépni Európával. Lehet, hogy víz alá nyomják, és ez lesz a vége az általunk ismert Angliának.

Az amerikaiak előbb-utóbb rájönnek, hogy elvesztették szuverenitásukat az új világrenddel szemben, de akkor már késő lesz bármit is tenni ellene. Mit tehetünk, ha a törvényeket mások írják? Például a NAFTA⁴⁹ hatással van az amerikai munkaerőpiacra. Tehetünk ellene valamit? Nem, nem tehetünk. És a Kereskedelmi Világszervezet⁵⁰, amelynek tagjai vagyunk, szabályozza a világkereskedelmet, ami befolyásolja a munkaerő

---

⁴⁵ Geneva Summit: 1985-ben, a hidegháború idején Ronald Reagan amerikai elnök és a Szovjetunió főtitkára, Mihail Gorbacsov között lefolyt csúcstalálkozó, amelynek fő témája a nemzetközi diplomáciai kapcsolatok fejlesztése és a fegyverkezési verseny volt.

⁴⁶ The National Endowment for the Humanities (NEH): az amerikai szövetségi kormány önálló szervezete, amelynek célja a kutatás, oktatás, hagyományörzés és egyéb közösségi programok támogatása.

⁴⁷ Margaret Hilda Thatcher, Baroness Thatcher (1925–2013), az Egyesült Királyság miniszterelnöke 1979-től 1990-ig.

⁴⁸ Az Európai Unió (rövidítve: EU) a fordítás idején 27 európai ország politikai és gazdasági szövetsége, amely 1993 óta létezik.

⁴⁹ Észak-amerikai Szabadkereskedelmi Egyezmény (angolul: North American Free Trade Agreement, rövidítve: NAFTA) az Amerikai Egyesült Államok, Kanada és Mexikó között.

⁵⁰ A Kereskedelmi Világszervezet (angolul *World Trade Organization*, röviden WTO) egy 1995-ben létrehozott multilaterális kereskedelmi szervezet, melynek célja a nemzetközi kereskedelem elősegítése.

helyzetünket, a pénzügyeinket, a dollárunkat, a fizetéseinket. És semmit se tehetünk ellene. Beleestünk ebbe a csapdába, és nem tudunk kimenekülni belőle. Körülöttünk az új világrend.

Van itt egy fontos dolog. Emlékszik, hogy beszéltünk arról, hogy az orvostudomány új eredményeinek és az abortusznak meg a fogamzásgátlásnak használatával hogyan szoktatják hozzá az embereket, hogy az emberi testet új megvilágításban lássák, és végül is eljussanak az alacsonyrendű ember kultúrájának elfogadásához. Ez mind ugyanannak a rendszernek része. A cél az, hogy az elit számára létrehozzák a földi paradicsomot.

Bernard: Az új világrend egyik ígérete az volt, hogy a globális gazdaság mellett a kultúra helyi marad. De ha belenézek egy újságba, és olvasok egy cikket például az ön hazájáról, Írországról, azt látom, hogy ugyanaz a globalizációs nyomás nehezedik az ír kultúrára is. És most az írek olyan törvényeket hoznak, amelyek megnyitják az utat az abortusz és válás előtt.

Martin atya: Igen, ez történik. Az ősi kultúra, a keresztény kultúra eltűnőben van. Semmi kétség. Például Írország híres a Riverdance-ről⁵¹. Nem tudom, látta-e valaha. Ez egy ír táncműsor. Egy új kezdeményezés az írek részéről, hogy alkossanak valamit, ami független a kereszténységtől. Valami pogány mítoszon, hiedelmen alapul. Tehát a régi kultúra elenyészik, és ez az új kultúra lép a helyébe.

Bernard: De ez az új kultúra nem olcsó és unalmas, ahogy ezt a Szovjetunióban láttuk?

Martin atya: Természetesen így van! Az emberek unalmasnak találják ezt a kultúrát. Ez az egyik oka az öngyilkosságok gyakoriságának. És az emberek tiltakoznak ez ellen a kultúra ellen. De semmit se tehetünk ellene. Szeretjük vagy nem, mind találkozunk vele, és mindnyájan ki vagyunk téve annak az istentelen, néha pornográf televízióknak és szórakoztatóiparnak. Az Istent meg sem említik. Az örök élet szóba sem kerül. A vallásról szót sem ejtenek. A transzcendens világképet, amelyet kitiltottak az amerikai közéletből, a kultúrából is száműzik. Ez az új világrend.

Mire számíthatunk tehát? Talán idegen körülmények csapdájában találjuk majd magunkat, ahol a törvények a vallásunkat támadják, de engedelmessé kell nekik? Nem, nem ez fog történni. Nem jutunk odáig. Nem fog megtörténni, mert komoly ígéretünk van arra, hogy Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött fiát küldte el a megmentésére. És ott van a Miasszonyunk ígérete is. 1846-ban a franciaországi La Sallette-ben⁵², 1917-ben Fatimában⁵³ és 1963-ban Garabandalban⁵⁴ a Szűzanya megmondta, hogy Isten közbe fog lépni, és meg fogja büntetni a világot, amiért évről-évre magzatok millióit pusztítja el. Isten meg fogja büntetni a világot emberek elnyomásáért, emberek éheztetéséért, háborúk kirobbantásáért és az ártatlan gyermekeket megrontó pornográfia terjesztéséért. Isten közbe fog lépni, mégpedig hamarosan. Az egyháznak azonban semmilyen általam ismert tagja nem hiszi, hogy ez belátható időn belül bekövetkezik. Nincs igazuk. Hamarosan meg fog történni! Vészesen közeledik!

⁵¹ A Riverdance (magyarul szó szerint „folyótánc”) egy hagyományos ír szteptáncból álló színpadi show, mely a gyors lábmozgásról híres. Az előadás alatt a táncosok kezei és testük szinte mozdulatlanok, végig ugyanabban a tartásban vannak.

⁵² Mária-zarándokhely a Francia-Alpokban, a grenoble-i egyházmegyében. 1846-ban jelent meg itt a Szűzanya a 11 éves Maximin Giraud-nak és a 15 éves Melanie Mathieu-nek.

⁵³ Mária kegyhely Portugáliában. 1916-ban és 1917-ben három angyali és hat Mária-jelenés történt, melyet a 10 éves Santos Lúcia, a 9 éves Marto Ferenc és a 7 éves Marto Jácinta látott.

⁵⁴ San Sebastián de Garabandal északnyugati spanyol falu, ahol 1961 és 1965 között négy fiatal spanyol parasztlánynak megjelent a Szűz Mária.

Bernard: A *Szélsöpörte Ház* legelső jelenete 1957-ben játszódik, amikor az akkori Európai Gazdasági Közösség⁵⁵ első hat országának méltóságai találkoznak a pápával. XII. Pius pápa megjósolta, hogy eljön az ő idejük, de az csak nagyon rövid idő lesz.

Martin atya: Csak nagyon rövid. Nagyon rövid, mert van Isten az égben. Olyan ez, mint amikor Jézus szenvedése során ezt mondta: „De ez a ti órátok, a sötétség hatalmáé.”⁵⁶ Nem szeretek jóslgatni. Az emberi jóslatok nem csalahatlanok. 76 éves vagyok, tehát nem biztos, hogy megérem. De tudom, hogy maga, mint fiatal ember, rövidesen látni fogja maga körül, hogy Isten keze megbünteti a világot. A büntetés magát és a családját is érinteni fogja, mert maguk is részei ennek a világnak.

Bernard: Nem lesz menekvés? Nincs olyan helye a világnak, ahová elbújhatok a büntetés elől?

Martin atya: Katolikusok hoztak létre olyan közösségeket szerte az Egyesült Államokban és Kanadában, ahová érdemes lenne odaköltözni, de azok sem mentenék meg az Isten haragjától. Senkit nem óvhatnak meg.

Bernard: Tehát lehetetlen kimenekülni a világból.

Martin atya: Nem, nem, nem. Ha lemegy az argentin pampákra, ha elutazik a Góbi-sivatagba, akárhova megy is, a világ utoléri. A büntetés mindenkit elér. Akár a Góbi-sivatag közepén, akár Katmanduban, Nepálban vagy az argentin pampákon él, akár az óceán fenekén egy buborékban, a világ bajai megtalálják.

Bernard: De nem igazságtalanság, hogy sok család és sok jó pap mindent megtett, hogy erényes életet éljen, mégis elszenvedik a büntetést, amit más emberek erkölcstelensége okozott?

Martin atya: Gondoljunk arra, hogy Krisztust, útján a Kálváriához, siratták az asszonyok a fájdalmi, a szenvedése miatt. Ő azt mondta nekik: „Ne sírjatok miattam! Én csak a zöld fa vagyok. Ti vagytok a száraz fa. Sírjatok magatok és a gyermekeitek miatt.”⁵⁷ Ez az Isten törvénye. Tegyük fel, hogy van egy alkoholista és kábítószeres asszony. A gyereke fog szenvedni. Isten miért nem kíméli meg a gyermeket? Nem kíméli meg. És azért, mert Ádám és Éva evett az almából, miért büntetett engem? Én nem ettem az almából. Ahogy a Biblia mondja: „Az apák ették az éretlen szőlőt, és fiaik foga vásott el tőle.”⁵⁸ Ez Isten törvénye.

Bernard: Úgy tűnik, hogy a *Szélsöpörte Ház* szerint lehet üdvözülni szenvedés útján.

Martin atya: Így igaz. El lehet nyerni az üdvözülést szenvedés által. Sajnos, más emberek bűne is okozhat szenvedést. Erre tipikus példa a magzat, akit az anyja vagy az apja abortál. A magzat semmit sem tett, amivel kiérdemelné azt a szörnyű tortúrát, de szenved. A magzat szenved el annak az iszonyú fájdalmat, mert egy gonosz anyja vagy apja van. Isten

⁵⁵ Más néven Közös Piac: 1957-ben létrehozott európai nemzetközi gazdasági szervezet. A mai Európai Unió ebből fejlődött ki.

⁵⁶ Lk 22,53.

⁵⁷ Lásd Lk 23,28–31.

⁵⁸ Ez 18,2. A teljes szövegkörnyezetet lásd itt: Ez 18,1-32.

miért hagyja ezt? Miért nem a szülőket bünteti? Nem mindig bünteti meg azonnal őket, de később mindig megkapják a büntetést. Ugyanez igaz a háborúkra is. Úgy értem, hogy emberek millióit ölték meg a második világháborúban, olyanokat, akiknek semmi szerepe nem volt a háború kirobbantásában. Semmi olyat nem tettek, amivel ezt a sorsot kiérdemelték volna. De ez Isten törvénye, amely Ádámmal és Évával kezdődött. Megjegyzem, az egyház soha nem hívta őket Szent Ádámnak és Szent Évának. Észrevette? Az egyház szerint Ábrahám szent, Dávid szent, Izaiás szent, Jeremiás szent, de Ádámot és Évát soha nem mondták szentnek. Soha! Szerintem azért nem, mert valami elszámolnivalónk van velük. Csalódást okoztak nekünk! Amiért azt csinálták, amit csináltak, ma bizonytalanságban élünk, a pokolba jutás lehetőségével a fejünk felett. Mindenki ezen a világon szenved amiatt, amit ők tettek. Tehát senki ne zúgolódjon, hogy ez igazságtalan. Persze, hogy igazságtalan. De, tudja, amikor az igazságtalanságnak erről a fajtájáról van szó, nincsenek jogaink. Az Isten az Isten.

Bernard: Talán azt próbálja közölni velünk, hogy lehetetlen földi paradicsomot építeni.

Martin atya: Sohasem volt ez a szándéka. Ezt soha nem akarta. Krisztus maga úgy beszélt az ördögről, mint a világ fejedelméről. Krisztus azt mondta, hogy az ő országa nem ebből a világból való. Krisztus nem függött ettől a világtól, sem a világ fejedelmétől. Ezért szomorít el, amikor azt hallom, hogy az emberek földi paradicsom építéséről, az emberiség földi lakóhelyének építéséről, és az egyetemes testvériség megvalósításáról beszélnek. Ez mind nagyon szép politikai szempontból, de az üdvösség nem ez. A megváltás úgy működik, hogy „Halálos bűnben élsz, és én megbocsátom bűneidet.” „Haldokolsz, és én meggyóntatlak, hogy a mennybe juthass.” Ez minden, amit a hitünk ígérhet nekünk. Semmi többet.

Bernard: Tehát az új világrendből származó problémák a jó katolikusok számára csak kereszttek, amelyeket viselniük kell.

Martin atya: Így igaz! Igaz! Az új világrend támadásainak oroszlánrészét nekünk kell elviselnünk, mert mi vagyunk az ellenség. Végső soron mi vagyunk az egyedüli ellenség, mert ha megszabadulnak tőlünk, ha megszabadulnak a katolikus Egyháztól, megvalósíthatják a céljaikat. De nem fog sikerülni, hogy megszabaduljanak tőlünk. Ha a katolikus Egyház összeomlik, akkor minden más vallás is megsemmisül. Semmilyen keresztény felekezet nem születhetne, vagy élhetne tovább. Még a judaizmus sem élné túl. Mindennek vége lenne. Ha a katolikus Egyház megszűnne létezni, az örök áldozat, amiről Malakiás próféta⁵⁹ beszél, szintén megszűnne, és a világ is véget érne. Mi tehát nélkülözhetetlenek vagyunk, és Lucifer tudja ezt. Azt is tudja, hogy a végén vereséget szenved, mégis mindent megtesz, hogy magával rántsön annyi embert, ahányat csak tud.

Bernard: A *Szélsöpörte Ház* cselekményének középpontjában a Szentatya áll. Kulcsfontosságú a luciferi mozgalmak terveiben a pápaság bizonyos fokú ellenőrzése?

Martin atya: Korrigálnom kell megfogalmazását. Teljes kontrollt akarnak. Ha ugyanis csak részleges kontrolljuk van, vagy csak a pápai állam egy része felett, akkor a másik fele szembeszáll velük. Teljes felügyelet szükséges. Ezt kétféleképpen lehet gyakorolni: vagy

⁵⁹ Kr. e. V. századi héber próféta, a Malakiás könyve írója. Nevének jelentése: hírnök.

direkt utasításokat adnak, vagy úgy intézik, hogy anélkül teljesítsük az utasításaikat, az akarukat, hogy észrevennénk.

Bernard: Valószínűleg a második verzió az, ami ma történik.

Martin atya: Az egyház tagjainak többségére nézve ez áll. Azt hiszik, hogy minden rendben van velük, de sokan elvesztették a hitüket. Mások gyengék, és nem akarnak az árral szemben úszni. Nem akarnak nyíltan kiállni, nem akarják megbolygatni a dolgokat. Ismerek sok jó, középutas papot, monszinyort és püspököt, akik semmilyen komoly bűnt nem követnek el, de nem is csinálnak semmit. Minden javaslattal egyetértenek. Majdnem olyan rosszak, mint azok az emberek, akik tudatosan végrehajtják Lucifer gonosz parancsait. Majdnem olyan rosszak, mivel egyszerűen hagyják, hogy gonosz dolgok történjenek.

Bernard: Ezek a langyos lelkek.

Martin atya: Emlékeznünk kell az apokalipszisben elhangzó szavakra: „De mivel langyos vagy, se hideg, se meleg, kivetlek a számból.”⁶⁰

Bernard: Az lenne a feladatunk, hogy harcos egyház legyünk.

Martin atya: Ez igaz, De vajon hol van ma a harciasság? Hol van bármi evangelizációs buzgalom? Hol van valódi missziós munka? Hol van apostoli elhivatottság? Hol van „Gyerünk, csináljuk!” hozzáállás? Kaput, vége, nem léteznek többé. Látunk ilyet bárhol is? Ez a szellem kihalt. Most minden kompromisszum kérdése. A pápánk aláírt egy egyezményt az ortodox egyházzal arról, hogy véget vetnek az egymás közötti hittérítésnek. Most már nem szabad megpróbálnunk, hogy megtérítsünk egy orosz vagy egy görögöt. Megtiltotta a pápa. Nem lenne szabad megpróbálnunk zsidó testvéreink megtérítését sem, ezzel megbántanánk őket. Ma az a nézet, hogy az ő szövetségük Istennel éppúgy érvényes, mint a mienk. A missziós egyház pusztulásának vagyunk tanúi. Az állapotunk valójában olyan rossz, hogy nekünk magunknak van szükségünk misszionáriusokra. Rohamosan fogyatkozunk megszokott liturgiánkban, megszokott imáinkban és szokásos aszkétizmusunkban. Bár van egy maroknyi katolikus, akik viselkedésükben egyre szentségesebbek lesznek, a többséget orruknál fogva vezetik ki az egyházból, és még csak észre sem veszik. Nem tudják! Azt hiszik, hogy minden rendben van. Pap lévén, minden nap találkozom ezekkel a katolikusokkal. Azt hiszik, hogy minden jól van, amíg az ember fel nem hívja a figyelmüket bizonyos dolgokra. Ilyenkor hirtelen azt mondják: „Tényleg, ez nem hangzik valami jól!” Azt reméli az ember, hogy néha egy öt vagy tíz perces beszélgetés terem valami gyümölcsöt. A legtöbb katolikus számára túlságosan nehéz szembefordulni az árral. Kevés az olyan katolikus, aki odamegy a paphoz azzal, hogy „Eretnekséget tanít, atyám, nem az igazságot!” Nem fogják megtenni. Ha mégis megteszik, ezt fogják hallani: „Nem értesz hozzá. Én pap vagyok. A püspököm és a pápa felhatalmazásából vagyok itt.”

Bernard: Hát én ismerek sok laikust, akik odamentek a papjukhoz vagy a püspökhöz és rámutattak a hibákra, de minden eredmény nélkül. A vége az lett, hogy otthagyták a templomot.

---

⁶⁰ Jel 3,16.

Martin atya: Egy másik szörnyű dolog az erkölcsök általános lazulása. A nemi erkölcs területén általános a szabadosság gyakorlata. Hány anya fogja elzavarni a fiát, amiért az hazahozza a barátnőjét, hogy vele aludjon? Nem, nem fog veszekedni emiatt. Ezek a szülők rendes emberek, ők maguk sosem követnék el ezt a bűnt, de nem utasítják rendre a gyerekeiket, mert félnek, hogy elveszítenék őket. A szülők más tekintetben is engedékenyek a gyerekekkel szemben. Általános az engedékenység. Az egyházközség papja rendszerint nem mondja nekik, hogy érvényesítsék a szabályokat, általában nem szorgalmazza az erkölcsi törvények betartását. Nem prédikálnak az aktuális erkölcsi problémákról. Mikor hallottunk utoljára a templomban abortusz, fogamzásgátlás vagy homoszexualitás ellenes beszédet? Manapság nem lehet ilyet hallani.

Bernard: Foglalkozik a *Szélsöpörte ház* napjaink általános kedélyállapotával, amelyre a gyengeség és belenyugvás jellemző?

Martin atya: Igen. Aki mindennek behódol, az demokratikus és jó embernek számít. Aki nem fogad el mindent, azt morgósnak, korlátoltnak, elfogultnak és ítélkezőnek tartják. Ez most a hozzáállás. Ez az új világrend, és a törvényei megerősítik ezt a vélekedést.

Bernard: Szeretném, ha a következő témánk a Szentatya lenne. A *Szélsöpörte ház* cselekménye a nyugalomba vonulás körül forog. Valóban az a helyzet, hogy bizonyos kardinálisok le akarják léptetni a pápát?

Martin atya: Az a helyzet, hogy a pápa nagyon engedékeny bizonyos dolgokban, de szilárdan ellenez minden lazítást az Egyház erkölcsi tilalmaina illetően, így az abortusz, a fogamzásgátlás, maszturbáció, valamint válás és újraházasodás kérdésében.

Bernard: Tehát ő az akadálya az új erkölcsi rend bevezetésének.

Martin atya: Pontosan. Számos egyházi ember, köztük néhány kardinális, kijelentette, hogy meg kell változtatnunk a törvényeinket az abortusztól, a fogamzásgátlástól és a válástól, illetve újraházasodástól. Kísérleteznünk kell, mondják. Kísérletezni akarnak továbbá a női papokkal, de a pápa erre nemet mond. És kísérletezni akarnak a papok házasodásával is, de a pápa erre is nemet mond: „Nem, legalábbis a nyugati, latin rítusú egyházban nem.” Másrészt a luciferistáknak nagyon szigorú programjuk van. Azt mondja egy belső luciferi prófécia, hogy ha a világ fejedelmét nem ültetik trónra méltóképpen a citadellában, azaz a Vatikánban, akkor veszítette. De ahhoz, hogy a fejedelmet beiktassák és trónra ültessék, túl kell adniuk a pápán. Hogy lehet megszabadulni a pápától? Vagy megölik, vagy rábírnak arra, hogy lemondjon. Nem fogják megölni, mert az túlságosan piszkos dolog lenne, meg aztán nem is lehetne titokban tartani. Mi ma tudjuk, ki ölte meg a pápákat korábban, és tudjuk, hogy miért. A titkok kiszivárognak.

Bernard: Félnék, hogy egy gyilkossági kísérlet visszaütne.

Martin atya: Egy gyilkossági kísérlet visszaütne. A legegyszerűbb lenne meggyőzni őt, hogy köszönjön le. Már elmúlt 75 éves. A püspökök 75 éves korukban lemondanak a székről, és ő is egy püspök. A 75. évét megelőző három évben támadás alá vették. Egy cikket köröztettek róla és a visszavonulásáról. Ő is elolvasta, és a margóra megjegyzéseket írt a javaslatához. A cikk lényegében azt mondta, hogy a fennálló körülmények között a pápának le kellene mondania. Ő visszaírt, és módosította az indítványt. Végül úgy döntött, hogy megírja a saját dokumentumát a pápai nyugalomba vonulásról, ezzel vágva ki magát a nehéz

helyzetből. Kiadott egy *motu proprio*⁶¹. A *motu proprio* egy latin kifejezés arra, amit ma végrehajtási rendeletnek hívnánk, vagy ha az amerikai elnök bocsátja ki, elnöki rendeletnek. Ennek senki nem mondhat ellent. A kormány minden szerve engedelmisséggel tartozik egy elnöki rendeletnek.

Bernard: A vatikáni modernisták nyugalomba vonulásra akarják kényszeríteni a pápát, mert úgy érzik, hogy szilárd állásfoglalása olyan erkölcsi kérdésekben, mint az abortusz és a mesterséges fogamzásgátlás, akadályozza az új rend térhódítását. Ugyanakkor sok tradicionális katolikus nagyot csalódott a pápában olyan okokból, mint a már említett ökumenizmus, vagy az erős kéz hiánya. Ez sok ember számára nagyon zavaros és ellentmondásos helyzet. A *Szélsőpörte házban* sok vita folyik erről a pápáról, mondjuk Gladstone atya és Slattery atya között, vagy Gladstone atya és Carnaseca atya között. Vajon ilyen fajta viták mennek végbe sok katolikus fejében?

Martin atya: Igen. Nem mindegyik, de a legtöbb beszélgetés a könyvben olyan, amit vagy hallottam, vagy én folytattam a barátaimmal, többnyire római, franciaországi és angliai papokkal. Ezek voltak a témák, amik mindig terítékre kerültek, és mindig szenvedélyes, néha dühös vitákba fordultak. Az emberek vagy ellene, vagy mellette voltak azoknak a gondolatoknak, amiket a pápával kapcsolatban megbeszéltünk. Tehát igen, a jelenlétemben lefolyt, valóságos beszélgetések voltak.

Bernard: Ezek a beszélgetések emberek között zajlottak, vagy néha egy-egy ember fejében?

Martin atya: A könyvben szereplő minden beszélgetést hallottam, vagy magam is részt vettem benne.

Bernard: Az biztos, hogy én is nagyon sokszor tanúja voltam ilyen beszélgetéseknek. Úgy tűnik, hogy most a katolikusok legfájóbb pontja ez a Szentatya.

Martin atya: Ez a pápa a nagy akadály. A katolikusok több kategóriába sorolhatók. Vannak, akik azt mondják: „Ő a Szentatya. Nem értjük, miért csinálja ezt, de hisszük, hogy mindent megtesz, ami tőle telik, és majd megértjük később.” Mások így beszélnek: „Nem, nincs igaza. Nem úgy viselkedik, ahogy egy pápának kellene. Többé nem tartozunk neki hűséggel.” Megint mások ezt mondják: „Nem baj. Ő a pápa, csak ez számít.” Nincs egyetértés a Szentatyát illetően. Ehhez nem fér kétség. Vannak olyan dolgai, amiket nehéz megérteni, vagy a katolikus hittal összeegyeztetni. Van néhány, amit különösen nehéz összeegyeztetni. Mi az én hozzáállásom ehhez? Nem ítélem meg a pápát. Az egyházjog mindenkinek megtiltja, hogy a pápát bírálja. Egy nap majd az Egyház tévedhetetlen ítéletet fog hozni minden pápáról, különösen erről, mert ő egy kulcsfontosságú pápa. Az Egyház történetének kulcsfontosságú percében uralkodik. Kulcselő adatott a kezébe. Ezt, úgy hiszem, rosszul használja, de én csak egy katolikus vagyok a sok közül, ő pedig a pápa. És én nem ülök a magas székben, ahonnan mindent jól lehet látni. Nem tudom, amit ő tud. Imádkozni fogok érte, továbbra is megadom neki a tiszteletet, és megvédem őt, az én pápámat. De nem fogok egyetérteni vele, amikor olyasmit mond nekem, ami ellenkezik azzal, amit tanultam.

---

⁶¹ *Motu proprio* jelentése: saját kezdeményezésből. A pápa saját kezdeményezésére – nem valakinek a kérényére – kiadott törvény vagy közigazgatási intézkedés.

Bernard: Követniük kell a katolikusoknak a pápát, amikor olyasmit csinál, ami ellenkezik a hittal, vagy az Egyház hagyományaival, mint, mondjuk, az ökumenizmus?

Martin atya: Egyáltalán nem szükséges. Ami azt illeti, egyáltalán nem kellene. Aquinói Szent Tamás⁶² és más szentek azt mondták, hogy ha egy püspök, vagy akár a pápa olyat mond, amiről tudjuk, hogy eltér az Egyház tanításától, nem kell követnünk. Mondhatjuk, hogy „Nem, Szentatyám, ezt nem fogadom el.” És ettől még hű katolikusok maradunk. Sőt, az igazság érdekében kötelesek vagyunk ezt tenni. Kötelesek vagyunk a hibát elutasítani. A katolicizmus egyáltalán nem az, hogy soha nem lehet ellenkező véleményt nyilvánítani azzal, amit a pápa mond. Tehát az én viszonyulásom II. János Pálhoz a következő: Súlyos problémáim vannak jó néhány dologgal, amiket csinált. Súlyos problémáim vannak jó néhány dologgal, amiket elmondása szerint hisz. Nem tudom követni őt bizonyos kérdésekben, mert a katolikus Egyház hagyományai szerint az nem lenne helyes. Például, a katolikus hagyomány szerint Krisztus leszállt az alvilágba, hogy a pokol tornácáról kivezesse a lelkeket. Ő ezt tagadja. Én ezt nem fogadhatom el, nekem követnem kell a Credót⁶³. Ez benne van a Credóban! Az apostoli hitvallás ezt mondja: „Alászállt a poklokra.” II. János Pál azt mondta Luther Mártonról, hogy jó ember volt és mély vallásos gondolkodó. Ezt én nem fogadhatom el. Az a véleményem, hogy Luther istenkáromló volt, és valószínűleg a pokolba került. Őszintén szólva, egyszerűen nem tudom elfogadni, amiket ezekről a kérdésekről mond, de ez nem jelenti azt, hogy rossz pápa, vagy, hogy nem tekinthető pápának. Csak annyit jelent, hogy nem tudom elfogadni, amit mondott, és nem is vagyok köteles elfogadni. Tehát lehet valaki jó katolikus akkor is, ha nem ért egyet a pápával? Persze, hogy lehet.

Bernard: Sokan vannak, akik szintén nem nagyon értik, mit akar elérni. Azt hiszem, korábban említette, hogy pápaságának első tíz évében geopolitikájának az volt a célja, hogy a vasfüggönyt lebontsák.

Martin atya: Igen, ez volt a geopolitikai stratégiája. Egészen 1981-ig meg volt győződve arról, hogy hosszú uralkodás áll előtte, és rengeteg ideje lesz a problémák megoldásán dolgozni. Aztán rálöttek. Amikor a római Gemelli kórházban feküdt, látomása volt. Egy fatimai látomás. Úgy gondolta, hogy isteni sugallat volt. A személyes titkárával azonnal hozatott egy másolatot a Harmadik Titokról, amivel addig nem foglalkozott. Elolvasta, aztán felhívott egy jól ismert Fatima-szakértő apácát, és elküldte Portugáliába, hogy Lúcia nővérrel beszéljen. Amikor kikerült a kórházból, nyilvánvaló volt, hogy egy új geopolitikai célt forgatott a fejében. Most úgy érezte, hogy nem fog sokáig élni, tehát a pápasága sem fog sokáig tartani. Azt is tudta, hogy a Szovjetuniónak vége, de Oroszország megmaradt. Elhatározta, hogy minden geopolitikai befolyását beveti Kelet-Európa felszabadítása érdekében. És itt történt, hogy volt egy kis repedés a harci vértjén. Egy Szolidaritás⁶⁴ nevű szervezet segítségével vitte győzelemre az ügyet. Emlékszik a Szolidaritásra?

Bernard: Igen. Lech Walesa volt a vezetője.

⁶² Aquinói Szent Tamás (1225–1274) latin nyelven író középkori olasz teológus, skolasztikus filozófus, Domonkos-rendi szerzetes, a keresztény misztika egyik képviselője. Angyali Doktor néven is ismert. A Római Katolikus Egyház legnevezetesebb hittudósai, az úgynevezett egyháztanítók között tartja számon.

⁶³ A Credo (jelentése hiszek) a „Hiszek egy Istenben...” kezdetű apostoli hitvallás, amely tartalmazza az alapvető katolikus hittételeket.

⁶⁴ Teljes neve: „Szolidaritás” Független Önkormányzó Szakszervezet. Lengyel szakszervezeti föderáció, amelyet 1980 augusztusában alapítottak a Gdański Lenin Hajógyárban. Első vezetője Lech Wałęsa volt.

Martin atya: A probléma az volt, hogy a Szolidaritás tisztán világi szervezet volt. Mint tömegmozgalom, tökéletes volt, de tisztán világi. Semmi köze nem volt a valláshoz. A Szolidaritással győzték le a sztálinistákat Lengyelországban. A Szolidaritás buktatta meg Edward Gierek lengyel vezetőt az egész kormánnyal együtt. A kommunisták térden állva könyörögtek II. János Pálnak és Wyszyński bíborosnak⁶⁵, hogy segítsenek megvédeni az országot a szovjetektől. II. János Pál egy világi szervezetre támaszkodva vitte véghez geopolitikai elgondolását. Nem a hit vezérelte. Nem, politika volt és az ész geopolitikája, nem a hité. 1989-re már teljesen belemerült az ész geopolitikájába, és jó barátságba került Mihail Gorbacsovval. Nagyon közel került az amerikaiakhoz. Világi mozgalmak segítségével harcolt szellemi célokért, és nem sikerült neki. A helyzet csak rosszabb lett!

Bernard: Tehát II. János Pálnak sikerült lerombolni a vasfüggönyt.

Martin atya: Semmi kétség.

Bernard: De Kelet-Európa felszabadítása nem hozta meg a vallási téren remélt eredményeket.

Martin atya: Nem, nem hozta meg, mert II. János Pál ugyanabba a hibába esett, amibe XXIII. János és VI. Pál. Újra meg újra megkérdezem: Miért követte el ez a három pápa ezt a hibát? A hiba az, hogy nem teljesítették a Mennyei Királynőjétől kapott megbízatást: „Püspökök, ti mind egy napon ajánljátok föl nekem Oroszországot. És Oroszország meg fog térni.” Ha ez a felajánlás megtörtént volna, Oroszország katolikussá lett volna, a marxizmus meghalt volna, és a büntetés elmaradt volna. A Szűzanya ezt is mondta: „Ha nem teszitek meg a felajánlást, a Fiam mindnyájatokat megbünteti.” XXIII. János, VI. Pál és II. János Pál nem törődött a figyelmeztetéssel és az utasítással. XXIII. János azt mondta: „A gyerekek nem tudták, mit beszélnek. Azt gondolták, hogy Russzia⁶⁶ egy lisszaboni utcalány. Beszélek Nyikita Hruscsovval, és meg fogja engedni, hogy jöjjenek megfigyelők a zsinatra, ha nem ítélem el a kommunizmust.” Ezért aztán XXIII. János nem engedte a zsinati atyáknak, hogy rosszat mondjanak a kommunizmusról. Ezt mondta: „Soha nem fogjuk nyilvánosságra hozni ezt a levelet. Nem fog napvilágot látni. És nem fogom Oroszországot felajánlani, mert ha megtenném, Nyikita Hruscsov ezt háborús kihívásnak venné. Ha mind a 2700 püspök összegyűlne és elítélné a kommunizmust, a szovjetek ezt háborús cselekménynek tekintenék, és biztosra lehetne venni a rákövetkező vallásüldözést.” Így magyarázta XXIII. János. VI. Pál egyszerűen félt a saját árnyékától is, és, mellel, valójában nem is hitt Fatimában. II. János Pál félig-meddig hitt Fatimában, de nem hitte el az egész fatimai üzenetet. Úgy határozott, hogy ő nem végezheti el a felajánlást, mert nem ő az 1960-as pápa. Lúcia eredetileg azt mondta, hogy az 1960-as pápának kell megtennie. Valójában megengedte, hogy elhallgattassák Lúcia nővért, és eltusolják a fatimai üzenetet. A külügyminisztere, Casaroli érsek⁶⁷, aki egyébként szerintem ateista, a vatikáni diplomácia útján elnyomta a fatimai üzenetet, amennyire csak tudta. Például a lisszaboni apostoli követ az egész személyzetével együtt felkarolta Fatima ügyét. Casaroli lecserélte őket, és egy olyan követet küldött oda, aki

⁶⁵ Stefan Wyszyński (1901–1981) Varsó és Gniezno érseke, 1953. január 12-től haláláig bíboros, Lengyelország prímása, gyakori nevén az „évezred prímása”. A lengyel katolikus egyház egyik legnagyobb XX. századi alakja, jelentősége Mindszenty Józseféhez hasonló.

⁶⁶ Oroszország (angolul Russia).

⁶⁷ Agostino Casaroli (1914–1998) a Szentszék diplomatája, bíboros államtitkár, a legmeghatározóbb személy a Vatikán erőfeszítései mögött, hogy a II. vatikáni zsinatot követően kezelje az egyházüldözés problémáját a szovjet blokk országokban.

nem szimpatizált az üggyel. És így tovább. Tehát miért utasította vissza az utolsó három pápa a Szűzanya parancsát? Amikor Oroszországot kellett volna felajánlania, II. János Pál csak térdelt a Szent Péter téren, és miközben az emberiséget felajánlotta Mária Szeplőtelen Szívének, ezt mondta: „Világosítsd meg különösen azokat a népeket, amelyek egyikét várod, hogy felajánljuk Neked és Rád bízunk.” Miféle badarság ez? Nekem ez badarság. Ő állítólag tagja a Szent Maximilián Kolbe lovagrendnek⁶⁸, amelyik a Szeplőtelen Szűz szolgálatára kötelezte el magát. Tehát teljesíthette volna a felajánlást. Úgy gondolom, hogy az ok, amiért a felajánlás nem történt meg, egészen Luciferig megy vissza. Egyszerűen túl nagy hatalma van az Egyház vezetői felett. Képes elfojtani minden próbálkozást.

Bernard: Tehát Lucifer megbénított minden erőfeszítést, ami az Isten Anyjának utasításait próbálta teljesíteni.

Martin atya: A Mennyek Királynőjéről van szó! Még ha aggódott is XXIII. János, hogy Nyikita Hruscsov háborút üzen, mondhatta volna: „Ha ezt akarod, akkor biztos van valami terved. Bízunk kell benned!” De nem bíztak benne. Egyáltalán nem! Tehát, véleményem szerint az volt Krisztus akarata, hogy ez a három pápa hagyja tönkretenni az Egyház szervezetét. Fontos szerepet játszottak a szervezet lerombolásában. Ezért majd felelniük kell. XXIII. János, VI. Pál és II. János Pál magas pozíciójukban hűtlenül kezelték a rábízottakat. Nem lett volna szabad engedniük ezt a pusztítást. Harcolniuk kellett volna ellene. Nem tették.

Bernard: Visszatérve az eredeti kérdéshez: Az ok, hogy II. János Pál geopolitikai stratégiája nem hozta meg a remélt vallási eredményeket az, hogy nem a Szűzanya által előírt módszereket alkalmazta.

Martin atya: Így van. Tisztán világi eszközöket használt, tehát nem azt csinálta, amit a Szűzanya mondott: „Ajánljátok föl nekem Oroszországot, mind, ti püspökök, ugyanazon a napon, ugyanolyan formában. Tegyétek meg! És közöljétek a világgal ezt a titkot. Hozzátok nyilvánosságra!” Ők mégis azt mondták: „Nem, nem tesszük meg a felajánlást, és nem hozzuk nyilvánosságra a titkot.” II. János Pál kezdettől fogva azt mondta, hogy nem fogja publikálni a Harmadik Titkot.

Bernard: A vasfüggöny eltűnése után volt valami határozott stratégiája II. János Pálnak?

Martin atya: Nem, nem volt semmi határozott stratégiája. Ne feledjük, hogy ő egy bürokratikus szervezet feje. Különbözően ez egy nagyon hatékony szervezet, amelynek mozgatórugója a külügyminisztériumi hivatal. A Külügyminisztérium két részre oszlik: az egyik a püspökökkel foglalkozik, a másik az országok világi kormányaival. Csupa szakértő. Semmi kétség, a vatikáni emberek tudják, mit csinálnak. A hírszerzésük legendás. Napra kész információik vannak. Olyan információforrásaik vannak, amilyenekről a CIA⁶⁹, a Mossad⁷⁰ vagy a KGB⁷¹ nem is hallott. A feladatuk az lenne, hogy a pápa rendeleteit megvalósítsák, de

⁶⁸ A Militia Immaculatae (magyarul Szűz Mária Lovagjai vagy Szeplőtelen Szűz Katonái néven is ismert) egy világszerte elterjedt katolikus evangelizációs mozgalom, amit Szent Maximilian Kolbe atya alapított 1917-ben.

⁶⁹ A Központi Hírszerző Ügynökség (angol nevének rövidítése CIA) az Amerikai Egyesült Államok egyik legfontosabb szövetségi hírszerző szervezete.

⁷⁰ A Mossad (Hírszerzés és Különleges Műveletek Intézete) Izrael nemzeti hírszerző titkosszolgálat. Megalapítása szorosan köthető a modern Izrael mint államszervezet megszületéséhez. A Mossad szó héberül intézetet jelent.

⁷¹ Az Állambiztonsági Bizottság, orosz nevének rövidítése KGB, a Szovjetunió állambiztonsági feladatokat ellátó szerve volt 1954 és 1991 között.

ők a legkeményebben dolgoznak II. János Pál geopolitikája ellen. Nem értenek egyet vele. Csak csalódást okoztak neki, és most már nincs visszaút. Folyamatosan ellene dolgoznak, mert megvannak a saját céljaik. Mindez miért van így? Mert elárasztotta őket a szabadkőművesség.

Bernard: Tehát szabadkőművesek vannak bent a Vatikánban.

Martin atya: Ó, igen. Ez a nagy baj. Behatoltak. A barbárok benn vannak a városban, nem a falakon kívül. És ők parancsolnak! És II. János Pál tudatában van annak, hogy egyetlen lépést sem tehet, hacsak nem fog egy fejszét, és nem vág le néhány fejet. De már nem tud egy fejszét fölemelni, nem tud semmilyen fejet levágni. Haldoklik. A pápánk, II. János Pál, még talpon van, de haldoklik. Nem csak azért, mert öregszik, valóban haldoklik. Mért lehet hétről hétre. Látni lehet abból, ahogy ötöl-hatol, és morog, amikor beszél. Abból, hogy nem tud kezet rázni, nem tud az ember szemébe nézni, nem tud meghajolni. Csak csoszog össze-vissza, nem jár. Beleesik egy székbe, nem leül és feláll. Felsegítik a székéből, és visszaesik bele. Parkinson kórja van? Ez olyan, mintha azt kérdezné valaki: „Folyik vér az ereimben?” Már régóta szenved ebben a betegségben, tehát szó szerint haldoklik. És tudunk róla. Mindenki tud róla, de a Vatikán titkolja. És most a múlt kísértetei mind megjelennek neki. Ugyanúgy a jelen kísértetei és a megoldatlan problémák rémei is mind előjönnek. Az ítélőképessége kudarcot vall. Arra utalok, hogy fogadta Fidel Castrót és Gorbacsovot, órákat töltött velük, mint tiszteletreméltó vendégekkel. Ezek az emberek nem érdemelnek tiszteletet. Ha beszélni kell velük, beszéljen négyszemközt, vagy küldjön üzeneteket egy követtel, amiből van neki sok. Nem kell megtisztelni őket egy pápai fogadással.

Bernard: Említette Gorbacsovot. Könyve, a *Szélsöpörte ház*, sokat beszél Oroszországról. Van még szerepe Oroszországnak a fatimai üzenetben annak ellenére, hogy a vasfüggöny már nem létezik?

Martin atya: Feltétlenül van. Ahogy már mondtam, és azt hiszem, hogy ez tényleg igaz, II. János Pálnak vannak még Oroszországgal befejezetlen ügyei, amiket el kell intéznie, mielőtt meghal. A sorsa össze van kötve az ukrainai Kijevvel és Moszkvával. Hogy miért? Nem tudom, de annyit tudok, hogy ennek a pápának valami köze van Oroszországhoz. Ezt mondta nekem, és én elhiszem. Ami pedig a fatimai üzenetet illeti, az még mindig érvényes. Érvényes! Oroszország téveszméi mára elterjedtek a világban. Miasszonyunk ezt mondta: „Oroszországot végül meg fogja téríteni az én Szeplőtelen Szívem.” Oroszország meg fog térni, ha ő azt mondja, de azt is mondja, hogy már késő lesz. Oroszország tehát kritikus része az isteni tervnek. Miért? Hogy válaszolhassak erre a kérdésre, túl mélyen be kellene hatolnom a pápai titkokba. Maradjunk annyiban, hogy ez Isten döntése. Tisztán és egyszerűen az Ő választása. Mint amikor kiválasztotta a zsidó népet, hogy az Ő Fiát a világba hozza. Isten hoz döntéseket. Megvannak a kedvenc megoldásai a problémákra. Én nem választottam volna Oroszországot vagy Kijevet vagy a Keletet a megváltásra. De az a helyzet, hogy ő úgy döntött, hogy a megváltás mindannyiunk számára Keletről jön. És II. János Pálnak, aki kötődik Oroszországhoz, nagy fájdalma, hogy itt kudarcot vallott.

Bernard: Megbeszéltük Oroszországot. Mivel hallgatóink nagy része amerikai, szeretnék beszélgetni az USA és más angolszász országok szerepéről. Ide értem Angliát, Kanadát, Ausztráliát és Új-Zélandot. A *Szélsöpörte házban* az olaszországi kardinálisok utalnak az angolszászokra. Ők milyen szerepet játszottak az Egyházban?

Martin atya: Ez ellentmondásnak tűnhet sok embernek. A legfontosabb szerep, amit az angolszász országok játszanak a katolikus Egyház életében az, hogy ők voltak a forrásai és megalkotói a szabadkőműves páholyoknak, kezdve a Skót Páhollyal.⁷² A szabadkőműves páholy olyan hely, ahol az igazság ellenségei rejtőznek. A felső körökben, valahol a 33. fokozattól fölfelé, gondos tervek készülnek a katolikus Egyháznak, mint egyháznak, de nem mint szervezetnek az elpusztítására. Ezek az emberek azt akarják, hogy az Egyház mint szervezet tovább éljen, de nem a hagyományos formájában. Az Egyház tönkretételére irányuló tervek náluk vannak lefektetve, és az angolszászok azok, akik végrehajtják. Az angolszász országok a tervek melegágya. Ennyiben fontosak a Római Katolikus Egyház számára. Persze igaz, hogy számos buzgó katolikus van Angliában, az USA-ban és más angolszász országban, de az angolszászok és Róma közötti viszonyban a kölcsönös antipátia dominál. Szöges ellentétben állnak egymással. Ez a felállás, és a Római Katolikus Egyház ellen, a hit ellen, a természetfölötti ellen, Krisztus egész küldetése ellen intézett támadások a szabadkőművesektől jönnek. Most persze nem a Shrinerekről⁷³ beszélek, a férfiakról a kis piros sapkával az évi ünnepségeiken és jótékonyági rendezvényeiken. Nem ezekről beszélek, hanem a szabadkőművesek testvéri szervezetéről, amelynek életcélja, hogy az Egyházból eltüntesse a természetfölöttit, és a megmaradt szervezetet humanitárius célokra használja. Van egy XVIII. századi jövendölésük a katolikus Egyház átalakításáról, és azóta is a prófécia valóra váltásán dolgoznak.

Bernard: Van még egy tényező. A hidegháború idején az Egyesült Államok, angolszász szövetségeseik és a Vatikán mind egy oldalon álltak az ateista kommunizmussal szemben. Most úgy néz ki, hogy az amerikai kormány és a Vatikán politikája hadilábon áll egymással. Azzal a néhány törvénnyel, amelyet a képviselőház és a szenátus mostanában hagyott jóvá, nem az a helyzet, hogy az Egyesült Államok kormánya szorgalmazza a népszerűség szabályozást, amely homlokegyenest ellentétben áll a Vatikán álláspontjával?

Martin atya: Tökéletesen igaz. Összeütközés van a kettő között. Az amerikai kormány elkötelezte magát a népesség korlátozására körülbelül tizenöt országban. Richard Nixon óta minden elnök rendeletet adott ki a sterilizáció, az abortusz és a fogamzásgátlási módszerek elterjesztésére számos harmadik világbeli országban. Elnöki rendeletet általában a nemzetbiztonságot egy atombombához hasonló mértékben fenyegető esetekben bocsátanak ki. A túlnépesedés problémájának kezelését stratégiai fontosságúnak tartják. A diplomácia nyelvén stratégiai fontosságú az, ami a nemzet életben maradásához szükséges. Például elengedhetetlen, hogy legyenek atomfegyvereink, ha meg akarunk maradni. A szóban forgó elnöki rendelet szerint az Egyesült Államok biztonsága megkívánja, hogy az országon kívül népszerűsítsék a sterilizációt, az abortuszt és a fogamzásgátlást. A kormány több milliárd dollárt költ erre. Nem olyasmiről beszélünk, ami itthon történik. A népszaporulat korlátozásáért folytatott harcot az Egyesült Államok kormányának minden részlege köteles támogatni, legyen az a Belügyminisztérium vagy a Kereskedelmi Minisztérium.

Bernard: Van valami rejtett vallási oka annak, hogy a népességkorlátozási politikát támogatják? Pusztán tudományos vagy gazdasági szempontból nézve nem lenne szükséges, mert tudok számos olyan programról Kanadában és az Egyesült Államokban, hogy ténylegesen fizetnek a farmereknek, hogy ne termeljenek búzát, mert olyan nagy a felesleg.

⁷² Skóciai Szabadkőművesek Nagypáholya (The Grand Lodge of Antient, Free and Accepted Masons of Scotland), a skóciai szabadkőműves mozgalom vezető szervezete. Alakult 1736-ban.

⁷³ The Shriners egy amerikai szabadkőműves szervezet, amelyet 1870-ben alapítottak. Leginkább az általuk fenntartott gyermekkorházról ismertek.

Martin atya: Semmi értelme. Semmi értelme! Aminek nincs értelme, az, először is, hogy emberi lényeket gyilkolnak meg. Tudja, hogy a karthágóiak mi csináltak Karthágó határában? Egy dombon állandó tűz égett, amelyet Moloch⁷⁴ papjai tápláltak. Minden reggel asszonyok jöttek újszülött gyerekekkel, és elégették őket. Ez történt Karthágóban. Ma nincs az ördögnek dombja, ahol imádják, ehelyett az egész világon milliószámra öljük meg az ártatlan, meg nem született gyermekeket.

Bernard: Az abortusszal?

Martin atya: Az abortusszal. És vetélést okozó fogamzásgátlókkal. Ne feledjük, hogy sok gyereket ölnek meg az anyaméhben olyan fogamzásgátló gyógyszerekkel, amik vetélést indukálnak. Arra akarok kilyukadni, hogy az abortusz az ördögnek azt a törekvését szolgálja, hogy megöljön emberi lényeket, mielőtt megkapták volna a keresztség szentségét.

Bernard: Tehát valójában az a célja, hogy a lelkek mennybejutását megakadályozza.

Martin atya: Hogy távol tartsa őket az Isten kezétől. Távol Tőle. Isten teremtette azokat a lelkeket, szereti és meg akarja tartani őket, de nem tudja, mert keresztség nélkül meghalnak. Azt hiszem, Istennek van megoldása erre a problémára. A másik, hogy az ellenség az Egyház hatáskörét is korlátozni akarja, szűkíteni a tanítását, megszüntetni mint a természetfölöttihez kötődő szervezetet. Tehát ez egy kettős csapás. És nagyon hatásos, mert ma többen vannak azok a katolikusok, akik fogamzásgátlást használnak, mint azok, akik nem.

Bernard: És szorongatják a nagy családos katolikus kisebbséget?

Martin atya: Nagyonis! Nyomják őket, hogy ne vállaljanak nagy családot. Két gyerek után már jön a nyomás. És tudjuk, hogy a kétgyerekes katolikus családok több mint a fele vazektómiával⁷⁵, vagy a petevezeték elkötésével él. Gyakorlatilag sterilizálják magukat. Ez magánügy. Tehát amikor látunk egy kétgyermekes családot, 80 százalék biztonsággal mondhatjuk, hogy az nem véletlen. Az egyik szülő sterilizáltatta magát, hogy ne legyen több gyerekük. „A nagy család nem jó a környezetnek, és társadalmilag sem előnyös. A jó amerikai nem ilyen. Nem az a menő.” Ma ez a felfogás uralkodik.

---

⁷⁴ Moloch, vagy Mólek (a héber melek, azaz király szó megfelelője), Fönícia nemzeti istene, tágabban az alvilág istene, akinek néha gyermekeket is áldoztak.

⁷⁵ A vazektómia férfiaknál alkalmazott fogamzásgátló módszer, amelynek során mindkét ondóvezetékét átvágják.

III. rész: Az Emmausz faktor

Bernard: Ebben az interjúban arról fogunk beszélni, hogy az új világrend és az Egyház jelen helyzete milyen hatással vannak az egyházközségek papjaira és családjaira. Megbeszélhetjük azokat a taktikákat vagy stratégiákat, amik segíthetnek, hogy megbirkózzunk a helyzettel, amibe belekerültünk. Először is, a kérdésem a következő: Olyan a helyzet, hogy nem lehet menekülni az új világrend elől? Mondjuk, nem költözhet el valaki az ország egyik részéből a másikba, hogy megszabaduljon a problémáktól, amiket az új világrend okozott?

Martin atya: Lehet, hogy el tudunk szökni helyi problémák elől, és ideig-óráig az általános problémák elől is, de az utóbbiak utol fognak érni. Nem menekülhetünk az új világrendtől, különösen, ha gyakorló katolikusok vagyunk. Akárhová megyünk, és akármelyik templomba járunk, valamilyen módon bele fogunk keveredni azokba a vitás ügyekbe, amiket a Rómában uralkodó zűrzavar eredményez. Tehát az első tanácsom mindenkinek az, hogy tudja, mi történik. Jó katolikusok, akik engedelmesek, mondják a rózsafüzért, járnak misére, rendszeresen gyóznak, tisztelik a papságot és a pápát, és a legjobb tudásuk szerint nevelik a gyerekeiket, gyakran ezt gondolják: „Az Egyház bajban van a sok gonosz, korrupt ember miatt, akik belülről támadják, de valamikor majd eltűnnek ezek a rossz emberek, a dolgok jóra fordulnak, a jó emberek áhítatosabbak lesznek, az iskolák jobbak lesznek, végre visszatérhetünk a régi katolikus vallási gyakorlatunkhoz és valódi katolikus közösségeinkhez.” Megjegyzem, gyakran hallom, hogy nincsenek katolikus közösségeink. Ez igaz. Ma nincsenek katolikus közösségek. Nem léteznek.

A helyzet ennél is rosszabb, de egyúttal jobb is, ha ez egyáltalán lehetséges. Először is, a legfontosabb hír az, hogy a zűrzavar nem fog elmúlni. Süllyedünk lefelé, az a kérdés, hogy meddig. Az biztos, hogy a katolikusok életében további zavarok várhatók. Elszigetelt közösségekben, kicsiben tanúi leszünk a katolikus életerő megnyilvánulásának, de nagy nemzeti vagy nemzetközi katolikus újjáéledést nem fogunk tapasztalni. Nem. Legalábbis az én életemben nem, de a magáéban sem, pedig maga fiatal ember. Valami egészen más jövő felé megyünk. Olyan időszak áll előttünk, ami a katolikus idők vége, és a pogány idők kezdete lesz. A katolikus idők vége azt jelenti, hogy a Római Egyház politikai, kulturális, társadalmi és vallási hatása csökken. A katolikus Egyház befolyása csak annyiban fog számítani, amennyiben a mormon egyház befolyása, vagy a Holy Rollerek⁷⁶ befolyása, vagy a mennoniták⁷⁷ befolyása. Csak egy leszünk a sok közül. A tekintélyünk és a befolyásunk eltöprel. A diplomáciai hatalmunk eltűnik. Jelenleg körülbelül száz külföldi országnak van követsége a Vatikánban, és a pápának is körülbelül száz országban van diplomáciai képviselője. Ezeket mind vissza fogják vágni. És az egyházi emberek ezzel egyet fognak érteni, mert azt mondják, hogy be kell olvadnunk a világba, olyanokká kell lennünk, mint mindenki más. És a katolikusok hamarosan olyanok lesznek, mint mindenki más, nem különleges emberek, nem Krisztus választott népe. Ezért lesz ez a katolikus idők vége, és a pogány idők kezdete. Nem szabad meglepődnünk azon, hogy az Egyháznak esküdt ellenségei vannak. Vannak emberek, akik a kezükbe akarják venni az Egyházat, és jelenlegi formájában meg akarják semmisíteni. Szekularizálni akarják az egyházi szervezetet, hogy az uralkodó

⁷⁶ Vallási mozgalom bizonyos protestáns keresztény szekták között. Tagjai a szertartások alatt, állítólag a Szentlélektől megszállva, önkívületben táncolnak, rázkódnak, a padlón hemperegnek, féktelen érzelmi kitöréseket mutatnak. Jelentése: szent hempergő.

⁷⁷ Anabaptista keresztény felekezet. Nevét az alapítójáról kapta. Elveik alapját Jézus tanítása képezi.

kormányok és az új világrend számára hasznos társadalmi és kulturális eszközzé alakítsák. De nem fog nekik sikerülni.

Párhuzamot kell vonnunk az Egyház és Krisztus között. Nagypéntek estéjén az apostolok és a tanítványok tudták, hogy Jézus meghalt, az utolsó csepp vérének is elvesztette, és a tüdeje összeomlott. Jézus összeroskadt, és egy hangos kiáltással meghalt. Eltemették egy sírba, amit a gazdag Arimathiai József⁷⁸ vásárolt. Micsoda végzet! Arimathiai József életműve nagyon érdekes. Amikor Krisztus meghalt, ott állt körülötte Szűz Mária, Mária Magdolna, és még néhány szegény, szánalmas asszony. Apostolai és tanítványai ezt gondolták: „Jézus jó ember volt. A mesterünk és vezetőnk volt. Tanított minket.” Néhányuk, mint János, hitték, hogy Isten volt. Bár ezt csak kevesen tudták. A legtöbbje nem volt tudatában, hogy Isten volt. Azt tudták, hogy ő volt a Messiás, hittek benne. És most meghalt. Tehát úgy gondolták, hogy gonosz emberek összefogtak ellene. Ezek a papok közül való gonosz emberek kiszolgáltatták őt a rómaiaknak, azok pedig megölték őt a zsidó hatóságok parancsára. Ez alapján véve ugyanazt a gondolkodásmódot tükrözi, ami az Egyházzal ma történik. Ami ma történik, az az, hogy gonosz emberek összefognak az Egyház ellen, és próbálják megsemmisíteni. Meg kell próbálnunk tenni valamit ez ellen. Jézus követői, az utolsó vacsora termében rejtőzködve biztosan azt kérdezték maguktól: „Most mit csináljunk?” A párhuzam tökéletes. De rosszul ítélték meg a helyzetet.

Történt valami Jeruzsálem határában, amikor két tanítvány úgy döntött, hogy kimegy a városból. Nem volt maradásuk Jeruzsálemben. Túlságosan csüggesztő volt a helyzet. Sok tanítvány azt hitte, hogy Jézus elűzi a rómaiakat, és megalapítja az izraeli államot. Azt gondolták, hogy tizenkét trónon ülve rendelkezni fognak a tizenkét törzs felett. Azt gondolták, hogy Izrael szabad lesz, a rómaiak eltűnnek. Akkor az ő száműzetésük, a szenvedéseik, a fájdalmaik és az adóik, amiket azoktól a ronda idegen rómaiaktól elszenvedtek, mind megszűnnek. Úgy érezték, hogy Urunk teljes kudarcot vallott. Elkapták, mint egy nyulat a kertben. Elfogták. Halálra korbácsolták. Kigúnyolták. Átküldték Heródeshez és nagyokat nevettek rajta. Fehér ruhába öltöztették, ami örülteknek jár, és visszavitték Pilátushoz, aki azt kérdezte: „Mit akartok csinálni vele?” Azok azt üvöltötték: „Feszítsd meg!” És Pilátus belegyezett, hogy keresztre feszítsék. Az a két tanítvány erről beszélgetett, amikor találkoztak az idegennel. Az idegen velük ment a falu, Emmausz felé, ahol meg akartak húzódni. Valószínűleg voltak barátai vagy rokoniak Emmauszban. Az idegen boldognak látszott. Megkérdezték tőle: „Mi újság veled?” Ő visszakérdezett: „Mi van veletek? Miért lóg az orrotok?” Elmondták: „A názáreti Jézusról beszélgettünk, aki nagy hatalom és nagy tettek embere volt. Az gondoltuk, hogy ő a Messiás. Azt gondoltuk, hogy fel fogja szabadítani Izraelt, elűzi az idegeneket és újra szabadok leszünk, és visszkapjuk a templomunkat. És most meghalt. Meghalt, eltemették, és most mindennek vége.” Akkor az idegen megkérdezte, hogy olvasták-e valaha Mózeset? „Persze! Olvastuk őt a zsinagógában.” „Olvastátok Izaiást? És Jeremiást? Olvastátok Ezékielt?”⁷⁹ Mindet olvastátok, ugye? Mit mondtak a Messiásról?” És aztán végigvette mindegyiket egyenként: Dávidot, a zsoldárok íróját, Izaiást, a szenvedő szolgát, Jeremiást, aki a keresztre feszítésről írt, és Malakiás prófétát. Mindegyiken végigment, és azt mondta: „Nem világos, hogy a Messiásnak meg kellett halnia? Meg kellett szégyenülnie. Olyan sírba kellett temetni, ami nem is az övé volt. A csontjait meg kellett számlálni, az oldalát lándzsával átszúrni. Ki kellett őt nevetni, és el kellett ítélni.” A tanítványok válaszoltak: „Mind igaz.” Döbbenetükben nem tudták, mit gondoljanak. Mindezek sosem fordultak meg a fejükben. Az idegen továbbra is velük tartott. Megkérdezték: „Nem innál velünk egy pohár bort és ennél egy darab kenyeret? A nap már

⁷⁸ Arimathiai, Arimathiai vagy Arimathei József zsidó/esszénus tanácsúr, Jézus belső köreihez tartozó tanítvány.

⁷⁹ Mózes, Izaiás, Jeremiás, Ezékiel: ószövetségi próféták.

lemenőben van, és nem tudunk már sokkal tovább menni. Hamarosan sötét lesz.” Az idegen tehát velük tartott. És a kenyértöréskor hirtelen ráeszméltek, hogy Jézus volt az.

A lényeg mindebből az, hogy szükséges volt, ez volt kiszabva rá, így kellett meghalnia. Jézus ezt mondta a tanítványainak: „Vajon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?”⁸⁰ Kereszthalála előtt ezt mondta tanítványainak: „Jeruzsálembé megyünk, ahol a főpapok és a főurak keresztre fognak feszíteni engem.” Erre Péter azt mondta: „Keresztre feszíteni téged? Óh, nem, ez lehetetlen!” Mire Jézus így korholta Pétert: „Távozz tőlem sátán, mert nem az Isten dolgaival törődsz, hanem az emberekével.”⁸¹ Jézus tulajdonképpen ezt mondta: „Úgy kell történnie, hogy keresztre feszítsenek. Meg kell hálnom, hogy beteljesüljön az akaratom. Azután én fogok uralkodni.” Ugyanez áll az Egyházra is.

Bernard: Tehát a mai krízis helyzet az isteni terv része.

Martin atya: Úgy van. Meg kell történnie, hogy elsüllyedünk. Meg kell történnie, hogy elveszítjük a szervezetet. Helyénvaló, hogy a föld alá húzódnak. Úgy van rendjén, hogy kinevetnek, és a társadalom peremére szorítanak. Úgy van rendjén, hogy csak favágók és vízholdok legyünk.⁸²

Bernard: És meg fogjuk érteni, miért, amikor eljön az ítélet napja.

Martin atya: Pontosan. Addig nem. Nem jobban, mint eleinte a tanítványok Emmauszba menvén. Később vissza tudtak rohanni Jeruzsálembé, hogy elmondják: „Láttuk az Urat. Ezt ne feledjük.” Látták a feltámadt Krisztust. Nekünk is itt van a feltámadt Krisztus, de láthatatlanul, az Oltári Szentség fátyla mögé rejtve. Amit az Egyház állapotáról mondani akarok, az, hogy nem tekinthetjük egyszerűen gonosz emberek sikeres tevékenységének. Tényleg tönkretették az Egyházat? Sikerült lerombolniuk? Nem, nem sikerült. Egy isteni terv részei voltak. Úgy van rendjén, hogy az Egyházat megszégyenítsék. Megjegyzem, az Egyház szervezetéről beszélünk, nem a purgatóriumban, a mennyben és a földön levő lelkek misztikus testéről. A szervezet nem szolgálja többé Krisztus célját. Úgy tűnik, hogy habozás nélkül felszámolja. Hagyta, hogy elsüllyedjen Európában és Amerikában. Hol nem süllyedt el? Mindenhol elsüllyedt. Ő engedte, hogy így legyen. Tehát mi is történik az Egyházzal? Ami történik, az az Egyház tönkretétele, az Egyház kudarca, a pápák kudarca, a püspökök és a papok árulása. Urunk tudja mindezt, és hagyja, hogy ez történjen.

Borzasztó, hogy Szűz Máriának, amikor nézte, hogy korbácsolják a fiát a Kálvárián, még akarnia is kellett, hogy ez megtörténjen. Nem csak állt ott, mondván „Ó, ezek a szörnyű emberek! Hogy merik ezt csinálni!” Nem, akarta, hogy ez történjen. Nem mondta, hogy álljanak meg. Nem mondta. Isten akarata volt, hogy így legyen, és ezért ezt el kellett fogadnia. Érthető ez a koncepció? Ez tulajdonképpen egy rejtély. Az agónia a kertben ugyanilyen volt. Akarnia kellett, hogy Jézus elszenvedje a gyötrelmeket, mert ez volt Isten akarata. El kell fogadnunk Isten akaratát. Ő szabad kezét adott a pápáknak, püspököknek, papoknak és laikusoknak, és ők visszaéltek vele. Ő engedte, hogy ez a krízis kialakuljon. Természetesen harcolnunk kell az egyházi emberek helytelen magatartása ellen. Mindent el kell követnünk, hogy felülkerekedjünk a válságon, és kijavítsuk a kárt. De el kell fogadni, hogy a krízis az Ő akaratából történik. Ő akarta, különben nem történe. Ez az, amit én Emmausz faktornak hívok.

⁸⁰ Lk 24,26.

⁸¹ Mk 8,33.

⁸² Utalás Józ 9,21-re.

Semmi kétség, szenvednünk kell. Úgy rendeltetett, hogy a Messiást keresztre feszítsék, meghaljon, és eltemessék. A korabeli zsidók közt elvesztette jó hírnevét. Megszégyenítették, és gonosztevők között végezték ki. Embertelen volt az egész. Ellentétben állt azzal, amit kívántunk volna neki akkor. Hadd mondjak pár szót, ami megvilágítja az egész borzalmat. A római irodalomban vannak leírások a keresztre feszítésről. Az egyik író elmondja, hogy a rómaiaknak mindig volt egy helyük, egy magaslaton a város falain kívül, ahol a keresztre feszítéseket végezték. Azt is mondja, hogy annak a helynek a legfőbb jellemzője a „*sanguis, sanguis, ubique sanguis*” volt, azaz vér, vér, mindenütt vér. A keresztre feszítések helye bűzlött a vértől. Mindig véres volt, soha nem mosták le. És varjak lepték el, és vadállatok ólálkodtak körülötte, amikor nem voltak ott emberek. Jézust ilyen helyen feszítették keresztre két ember között. Az átkok, a szagok, a hörgés, a fájdalom és az egészet rettentően élvező katonák nevetése hátborzongató volt. A megfeszítés borzasztó halál. Borzasztó! A keresztre feszített test minden része fáj egyszerre. Rettenetes volt! Urunk vére beborította a római katonákat, akik megfeszítették.

A keresztre feszítéshez az elítéltnak egy keresztgerendát kellett odacipelnie. Aztán földre lökték, és a kezeit odaszögezték a gerendához. Egy katona ült a hasán, hogy nyugton tartsa, egy második a lábán, egy harmadik az egyik kezén, amíg a másikat odaszegezte. Ez azután cserélt, odaült az átvert kézre, hogy a még szabad kezét is odaszegezze. Azután felemelték a keresztgerendát a felfeszített emberrel együtt, és beleillesztették egy állandóan ott álló, függőleges oszlop foglatába. Azután odaszögezték a lábakat, egyiket a másik után. Mindenki csupa vér volt. Jézus keresztre feszítésekor az Ő vére borított mindent. „*Sanguis, sanguis, ubique sanguis*”. Vér, vér, mindenütt vér. És a vérszag! És a tetejébe az elítéltek a kereszten függve még maguk alá is piszkoltak, és hánytak és öklendeztek. Semmit sem tudtak tenni ellene. A katonák pedig ott ültek, és nézték őket, közben kockáztak. A katonák úgy nézték Jézust, mintha egy állatot figyelnének. Így halt meg Ő! Mégis ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy Isten akarta így.

Ugyanígy el kell fogadnunk az Egyház szenvedését is. El kell fogadnunk a szenvedést, amin mi magunk is keresztülmegyünk: a fájdalmat, a megaláztatást, a rendbontást, a megszégyenítést, a tiszteletlenséget, az istenkáromlást és minden szabályunk megszegését. Minden szabályunkat felrúgják: a házasság, a keresztség, az áldozás szabályait; a gyerekekre és a tisztaságra vonatkozó szabályokat is. Mindezt Isten akarja és engedi. Ezt el kell fogadnunk, mert ezen keresztül juthatunk el az üdvösségre. Mire tanít minket ez a szenvedés? Arra, hogy Krisztus már nem tudja mire használni ezt a szervezetet. Nem küld egy földrengést, hogy eltemesse az egészet, nem. Hagyja, hogy elpusztítsa önmagát. Korrupt, és maga likvidálja magát. Mi lesz ennek az eredménye? Valami, amit én már nem fogok látni, és valószínűleg maga sem. Nem tudjuk, milyen lesz az új szervezet. De Isten létre fogja hozni, ahogy egy szövömester egy teljesen új szövetet készít. És egy új ember nem fog uralkodni a mi kiégett, büntől átítatott fajunk helyett.

Bernard: Úgy tűnik tehát, hogy ami történik, nagyon hasonlít Urunk keresztre feszítéséhez és feltámadásához.

Martin atya: Így van. Mi is történt? Pünkösöd után az Egyház szó szerint a föld alá költözött, és ott működött körülbelül 300 évig. Az Egyház olyan volt, mint a makk. Egy kis makk hatalmas tölgyfává nő, de ez 80 évbe is belekerül. Isten türelme végtelen. Nem számít, hogy mi milyen türelmetlenek vagyunk, Isten várni fog.

Bernard: Lehetséges, hogy az Egyház összeomlása annak a kis makknak az elültetése, ami az újjáéledéshez vagy a feltámadáshoz kell, és mindez esetleg a földalatti egyházon keresztül fog történni?

Martin atya: Igen, egyáltalán semmi kétségem sincs efelől. De közben, amit meg kellene csinálnunk, nem fogjuk megcsinálni. Amit meg kellene csinálnunk, az a II. vatikáni zsinat felülvizsgálata. A zsinat kibocsájtott legalább öt olyan dokumentumot, ami ellentmond a hagyományoknak.

Bernard: Tehát problémák vannak mindjárt a zsinat dokumentumaiban.

Martin atya: Egy: a II. vatikáni zsinat azt mondja, hogy jogunk van ahhoz, hogy tévedjünk. Sajnálom, de az Egyház ezt mindig elítélte. A hibáknak nincsenek jogai. Tehát nincs jogunk tévedni, és nem lehet a tévedés jogát védeni, ha nincs jogunk tévedni. Kettő: Az Egyház mindig azt tanította, hogy a házasság elsődleges célja utódok létrehozása. Csak másodlagos cél az egymás segítése. Csak másodlagos! A II. vatikáni zsinat mást tanít. Azt mondja, hogy a szülők kölcsönös szeretete és az utódok létrehozása egyenértékű. Ez ellenkezik a katolikus dogmával. Három: Az Egyház mindig azt mondta, hogy egyedül a pápának van általános törvénykezési joga mindenki felett. Pont olyan hatalmas egy kis egyházközségben az argentinai pampákon, mint New Yorkban. A II vatikáni zsinat azt mondja: nem. Szerinte a püspökök osztoznak a pápa univerzális törvénykezési jogában. Sajnálom, de ez ellentétes az egyházi doktrínával. És végigmehetünk más zsinati dokumentumokon is, és bizonyítani tudom, hogy ellenkeznek a tradíciókkal.

Lássuk, hogy mit kellett volna tennie II. János Pálnak. Le kellett volna ülnie, és összhangba hozni ezeket a dokumentumokat a hagyománnyal. Ezt kellett volna mondania: „Így kell értenünk ezeket a dokumentumokat, mert mindig így mondta a hagyomány.” Nem csinálta, és az elődje, VI. Pál sem. Ebben mind a ketten hibásak. Később a teológusok majd javítanak a dolgon. Az Egyház sohasem mondja, hogy a pápának nincs igaza, de korigálja a tévedéseket. Az Egyház ki fogja javítani ezeket a dokumentumokat, mert ez az a mód, ahogy az Egyház működik. Egy későbbi generáció ki fogja javítani ezeket a dokumentumokat, ha hamisak. Az Emmausz faktor tehát az a hit, hogy ami az Egyházban történik, Isten kezének műve, hogy megtisztítsa Egyházat, megtisztítsa a szervezetet, hogy megtisztítsa a katolicizmusnak otthont adó valóságos házat arra az időre, amíg az a jobb napokra vár. Ezt a kilátást kissé megkomplikálja a Szűzanya jövendölése, miszerint Isten büntetés képében meglátogatja majd az emberiséget bűnei miatt. A Szűzanya ezt az Egyház által elismert jelenéseiben mondta.

Bernard: Tehát most talán egy ószövetségi szituációban vagyunk, mint Noé az özönvíz előtt. Az emberek gonoszága miatt Isten valamilyen büntetést fog küldeni az emberiségre.

Martin atya: Így van. Isten így intéz el dolgokat. Nem lesz egy egyszerű özönvíz vagy egy pestis járvány. Annál sokkal rosszabb lesz. Nagyon nehéz más következtetésre jutni, hacsak nem vagyunk teljesen cinikusak, és nem fogadjuk el a Szűzanya egyháziilag jóváhagyott jelenéseit. Vélekedhetünk így, de egy nap esetleg keserves csalódásra fogunk ébredni. Én tehát azt hiszem, hogy a Szűzanya eléggé nyilvánvalóan figyelmeztetett minket, hogy még a mi életünkben, tehát néhány évtizeden belül bajok lesznek.

Bernard: A *Szélsöpörte házban* Cesi⁸³ javasolja egy földalatti egyház létrehozását. A valódi életben milyen szerepe van a földalatti egyháznak?

---

⁸³ A könyv egyik szereplője.

Martin atya: Az a szerepe, hogy egy bizonyos számú embernek érvényes miséket és érvényes szentségeket biztosítson. Ez nagyon fontos. De csak korlátozott számú embernek tudja nyújtani ezt a szolgáltatást, mert a földalatti egyháznak kevés papja és püspöke van. A földalatti egyház méreteiben nem számottevő, viszont bosszantja a zsinati Egyházat azzal, hogy egyre több embert vonz magához, amikor az nem képes magához csalogatni embereket. A földalatti egyház számos hivatást támaszt, míg a zsinati Egyházban kevés a hivatás. Persze, tudjuk, hogy vannak püspökök, akik nem akarják, hogy több hivatás legyen. Inkább elriasztják a hivatásokat, mert nem akarnak többé papokat. Ezek hitehagyott püspökök. Azzal, hogy elbátortalanítják a papi hivatásra készülődőket, Lucifer kezére játszanak.

És mi fog történni? Az fog történni, hogy az Egyház egyre inkább háttérbe szorul. A hivatalos Egyházban ott lesz a szokásos tömeg, nem túl nagy. Nem lesz jelentős vallási hatása. Nagyon kevés természetfeletti kegyelemben részesül. Egyre kevesebb hivatás lesz, tehát egyre több lesz a pap nélküli egyházközség. Már most is van jó néhány. Így az Egyház mind létszámban, mind bevételben csökkenni fog. A vallási rendekben továbbra is hiány lesz hivatásokban. A jezsuiták száma egyre csökken. Ugyanez igaz más rendekre, például a dominikánusokra és a karmelitákra is. Az apácákat ne is említsük. Körülbelül húsz év, és nem lesz egyetlen apácarend sem. Alig vannak új ápoló nővérek vagy missziós nővérek. Az apácák kihalóban vannak. Kihalnak!

Tehát az idő majd megmutatja, mi történik, de, azt hiszem, a döntő tényező az lesz, ami az égből történik. Hadd magyarázzam meg, mire gondolok. Szerintem a „Tartsd a szemedet az égen!” egy bölcs jelmondat. Azt hiszem, hogy a Szűzanya jele hamarosan meg fog jelenni az égen. Azt hiszem, hogy ez mindenki számára nagy sokk lesz. Mindenkit ráébreszt majd, hogy van Isten, és mi felelősséggel tartozunk neki. Sajnos, senkit sem fog megtéríteni. Nem fogja hívőkké változtatni a hitetleneket, de megerősíti hitükben a hívőket. Talán segít azokon, akik bizonytalanok a hitben. Senkinek sem fog hitet adni, csak megmutatja mindenkinek, hogy Isten szemében hol áll. Azt gondolom, hogy ez a jel hamarosan megmutatkozik. Nem hiszem, hogy a jelen helyzet, amiben az Egyház lassanként haldoklik, ahogy a pápája is lassanként haldoklik, meghatározatlan ideig megy, addig, amíg az Egyház végül kihal. Azt gondolom, hogy az Egyházat valami kemény csapás éri majd az égből. Fogadni mernék, hogy így lesz.

Bernard: A Szűzanya csinált ilyeneket a múltban. A második világháború előtt egy mennyei jel tűnt fel az égen, mutatva, hogy jön a háború.

Martin atya: Ez többször is megtörtént mielőtt a háború elkezdődött, de kevesen méltatták figyelemre. Az egyik olyan ember, aki felfigyelt rá, Hitler volt. 1939. augusztus 23-án Hitler berghofi nyaralójában, a farkasbarlangban volt. Ekkor volt a nagy *Aurora Borealis*, vagy északi fény éjszakája. Rendkívüli erősségű vörös fény gyújtotta fel az eget. Hitler a főembereivel, Göringgel, Göbbels-szel Himmlerrel nézte a jelenséget. Az emberei megkérdezték: „Führer, was denken sie?” azaz „Führer, mit gondol?” Hitler ezt válaszolta: „Mostantól vér fog folyni.” Akkorra már lerohanta Ausztriát és Csehszlovákiát minden emberáldozat nélkül. Így folytatta: „Eddig nem folyt vér. Egyetlen német sem halt meg. De most kezdődik a vérontás.” Ő ezt olvasta ki az égi jelből. Amerikában úgy vélték, hogy egyszerűen az *Aurora Borealis* jelent meg az égen. Hitler tudta, hogy nem az volt, hanem valami különleges jel. De ezt akkor nem írta meg a New York Times. Az egészet eltitkolták.

Ugyanígy volt 1986-ban, amikor a fatimai csoda történt Rómában. Ezt a csodát az olasz televízió lefilmezte, de Amerikában nem mutatták. Európa szerte játszották a felvételt, de Amerikában nem. Ez is bizonyítja, hogy a Szűzanyával kapcsolatos híreket a média eltusolja.

Ez a csoda Tre Fontane-ban⁸⁴ történt, ami egy Mária kegyhely, minden évben nagy ünnepség színhelye április 12-én. A kamerák ott vannak, mert kardinálisok is mindig részt vesznek benne. Nagy ünnepség volt ezúttal is. A média filmezte az eseményeket: a misét, a körmenetet, a prédikációt, és így tovább. Egyszer csak a nap elkezdett táncolni körbe-körbe, a kamerák követték és felvették az egészet. Nekem megvan a felvétel, nagyon ijesztő. Olyan, mint Fatimában: táncol a nap, egyre közelebb jön és változtatja a színét. Az európaiak látták, de az amerikai emberek nem.

Bernard: Mi most tehát talán egy Fatimához hasonló szituációban vagyunk, ahol nem nagyon beszélnek a jelekről és a média sem jelenti őket.

Martin atya: Igen, ebben a szituációban vagyunk. A média nem publikál mennyországról és égi jelekről szóló híreket. De jön majd egy jel, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni, mert mindenki látni fogja, függetlenül attól, hogy hol van, legyen az a nepáli Katmandu, vagy a Mount Everest csúcsa, vagy a Góbi sivatag, vagy az argentin pampák vagy Alaszka. Mindegy, hol vagyunk, látni fogjuk ezt a jelet. Látni fogjuk! Egyenesen nekünk személyesen fog megjelenni. Azután pedig a csoda következményeit fogjuk látni. Ha rövidesen feltűnik az égi jel, mondjuk még a tavasz folyamán, akkor a változás is hamar eljön. Különben a jel sokkal később jön.

Bernard: Az Írásból vett példa azt mutatja, hogy a tanítványok nem ismerték fel az Urat. A hithű katolikusok ma szintén szembekerülnek a felismerés problémájával. Hogyan bizonyosodhat meg egy hithű katolikus arról, hogy a temploma még valóban katolikus?

Martin atya: Megmondom. Az emberek, akiket én ismerek, és akiket maga ismer, vannak annyira intelligensek, hogy ezt ki tudják deríteni, ha akarják. Ha az egyházközség papja azt mondja, hogy ma már nem szükséges győnni, akkor tudjuk, hogy nem katolikusként gondolkodik. Ha valami furcsát mond a vallásról, és az ellenkezik azzal, amit tanítottak nekünk, akkor azt ellenőrizni kell. Vannak emberek, akiket meg lehet kérdezni, könyvek, amiket el lehet olvasni, helyek, ahová írni lehet, és szervezetek, amiket fel lehet hívni. Mindig van rá lehetőség, hogy kiderítsük. A különbség köztünk és elődeink között az, hogy nekik nem kellett ellenőrizni semmit. Megbízható papjaik és megbízható egyházi embereik voltak. Nekünk nincsenek. Nekünk olyan problémáink vannak, hogy nem tudjuk, vajon katolikus-e még a papunk. És egy olyan egyházi hierarchiával állunk szemben, Kanadában is és Amerikában is, akik eltűrik a szexuális oktatást az iskolákban. Világos, hogy nem bízhatunk ezekben az egyházi emberekben. Akárhogy is, egyetlen szavukban sem lehet bízni. Ellenőriznünk kell mindent, mert elvesztették a *sensus catholicus*t, vagyis azt az érzéküket, hogy mit jelent katolikusnak lenni, és elveszejtettek két generációnyi gyermeket a szexuális nevelés és a pornográfia révén.

Bernard: Tehát valójában a válasz az, hogy nekünk most kissé keményebben kell dolgoznunk a megváltásunkért, mint azoknak a katolikusoknak, akik, mondjuk, az 1950-es években éltek.

Martin atya: És senkinek sem lehet az a mentsége, hogy „A pap mondta.” Most már tudjuk, hogy egy papot megbízhatatlannak kell feltételeznünk, amíg az ellenkezője be nem bizonyosodik. Azt is tudjuk, hogy a püspököket megbízhatatlanoknak kell feltételeznünk,

---

⁸⁴ Helység Róma közelében.

amíg be nem bizonyosodik, hogy megbízhatóak. Félelmetes helyzet. Azt is figyelmesen kell hallgatnunk, amit a pápa mond, nehogy beadjon nekünk valami olyat, ami nem igaz, mert néha mond olyanokat, ami nem igaz. Ez a pápa nem szűnt meg pápának lenni, de feltétlenül kijön néha olyan tanítás a száján, ami nem katolikus, tehát résen kell lennünk, hogy észrevegyük.

Bernard: A *Szélsöpörte ház* foglalkozik a mise kérdésével. Vannak problémák az új misével?

Martin atya: Olyan problémák vannak az új misével, hogy lehetetlen érvényes új misét mondani, hacsak nem vagyunk nagyon elővigyázatosak. Ha a rendes instrukciókat követjük, a mise érvénytelen lesz. Ennek persze félelmetes következményei vannak. Megjegyzem, magának kérdeznie, nekem pedig válaszolnom kellene, hogy miért lesz érvénytelen. Két okból. Érvénytelen lehet maga a rítus, azaz a szertartás, amit használ. Érvénytelen lehet a pap szándéka miatt is. Tegyük fel, hogy én egy seminarista vagyok. Egy bizonyos szemináriumba járok, és a tanár, aki a szentségeket tanítja nekem, sohase mondta, hogy a megszentelt kenyér és bor Jézus teste és vére. Nem hisz a transzszubsztanciációban, azaz az átlényegülésben. Valami másban hisz, amit transzszignifikációnak neveznek. Ez azt jelenti, hogy a kenyér és a bor Jézus jelenlétét jelzi, de valójában nem Jézus teste és vére van ott. Ne feledjük, hogy nekünk, katolikusoknak hinnünk kell, hogy a megszentelt kenyér Jézus teste és a megszentelt bor Jézus vére.

Bernard: Az érvényességnek tehát feltétele, hogy a pap szándéka helyes legyen.

Martin atya: De hogy lehet a szándéka helyes, ha nem ismeri a doktrínát? Ez a dolog lényege. Tegyük fel, hogy nem tanították neki a hittételeket, hanem pont fordítva, eretnokségeket tanult, tehát nem hiszi, hogy a megszentelt kenyér és bor Jézus teste és vére. Nem azzal a szándékkal készíti a szentséget, hogy Jézus teste és vére van ott. Nincs meg a helyes intenció, következésképpen nem szenteli fel a kenyeret és a bort. Ismernie kell a doktrínát ahhoz, hogy ezt megtehesse. Tudnia kell! Hogyan lehetne meg a szándéka, ha nem tudja? Lehetetlenség. Az intenció fontos az érvényes megszenteléshez.

Vannak kivételes esetek, amikor valaki készíthet érvényes szentséget anélkül, hogy hinne. Például tegyük fel, hogy egy anya vagyok, haldoklom, és van egy gyerekem, aki épp, hogy megszületett. Nincs a közelemben senki keresztény, csak egy pogány asszony, a szolgálóm, aki különben jó ember, és, mondjuk, Ritának hívják. Azt mondom neki: „Rita, végy egy pohár vizet, öntsd a baba fejére, és mondd a következő szavakat: 'Megkeresztellek téged az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.' Tedd ezt azzal a szándékkal, ahogy az én egyházam teszi.” Ez egy más eset. Ha a pogány asszony a gyerek fejére önti a vizet, és elmondja a megfelelő szavakat azzal az intencióval, ami az anya egyházának intenciója, akkor a gyerek megkapta a keresztség szentségét.

Más a helyzet, ha a pap, aki veszi a kenyeret és a bort, nem hisz. Először is: nem tudja, hogy a kenyérnek és bornak Krisztus testévé és vérévé kell válnia. Nem tudja, hogy csak akkor csinálhatja ezt, ha fel van szentelve. Nem szándékozhat olyan dolgot csinálni, amiről nem tud. Nem a jót tanították neki. Ez egyike a problémáknak. Másodszor: Lehet, hogy a pappá szentelése nem is volt érvényes. Még ha a legjobb szándéka van és a megfelelő szavakat használja is, ha nem érvényesen felszentelt pap, a szentségei sem lesznek érvényesek. Nem készíti el a szentséget. Nem változtatja a kenyeret és bort Jézus testévé és vérévé. Tehát kettős csapásban lehet része. Tovább menve, előfordulhat, hogy azért érvénytelen a pappá szentelése, mert a püspököt is érvénytelenül szentelték fel. A modern Egyházban a problémák halmozódnak. A modern Egyházban sok dolog van, amit nem

tudunk. És senki, még a pápa sem tudja, hány pap van érvényesen és hány érvénytelenül felszentelve; és hány püspök van érvényesen felszentelve, és hány érvénytelenül. Nem tudjuk. Az egyház nem vizsgálta meg ezt az ügyet. Ez egyike azoknak a dolgoknak, amiket ki kellett volna vizsgálni a II. vatikáni zsinat után. Ki kellett volna vizsgálniuk a betegek szentségét is, vagy utolsó kenetet, ahogy régen nevezték, amit haldoklóknak szolgáltatnak ki. A jelenlegi szertartás, véleményem szerint, érvénytelen. Nem bocsátja meg a bűnöket.

Bernard: Tehát a probléma az új misével és az új szentségekkel az, hogy kétséges az érvényességük, ami visszavisz bennünket a földalatti egyház témájához. Ha valaki biztos akar lenni afelől, hogy érvényes szentséget kap, a földalatti egyházhoz kell fordulnia.

Martin atya: Így van. Sokszor felhívnak, hogy megkérdezzék: „Atya, vannak itt X. Piuszos⁸⁵ papok a közelemben. Mehetek hozzájuk gyónni? Mehetek a miséjükre?” Én azt mondom: „Igen, érvényes a miséjük. Mehetsz hozzájuk. És nem is szakadárook.” Sok embernek komoly aggályai vannak a Szent X. Piusz Papi Testvériséggel kapcsolatban, de azt legalább tudják, hogy a miséik érvényesek.

Bernard: Nézzük a földalatti egyház összetevőit. A Szent X. Piusz Papi Testvériség része a földalatti egyháznak?

Martin atya: Igen, része a földalatti egyháznak. A földalatti alatt azt értem, hogy nem hivatalos, hanem az egyházi hatóságok jóváhagyása nélkül működik. Ott van még azután az V. Piusz társaság⁸⁶, amelyik ugyanebben a státuszban van.

Bernard: Vannak a földalatti egyházban visszavonult papok és püspökök, akik titokban szeminaristákat képeznek?

Martin atya: Igen, van ilyen. Létezik egy szeminárium, amelynek tanári kara teljes egészében olyan nyugdíjas papokból áll, akik professzorok voltak. Nyugdíjba küldték őket, de még 75 éves korukban is tele vannak energiával, és eszük ágában sincs visszavonulni, tanítani akarják a jó teológiát. És meg is teszik. Vannak még kisebb szervezetek is, mint például Feeney atya⁸⁷ követői, akik azért földalattiak, mert nem illenek bele a hivatalos Egyházba. Eltűrik őket, de nem tartoznak a hivatalos Egyházhoz. A régi misét használják, nem az újat.

Bernard: Ismerek olyan papokat, akiknek van egyházközségük és dolgoznak is benne, de titokban tartanak hagyományos misét kisebb csoportoknak.

Martin atya: Persze. Sok pap csinálja mind a kettőt.

⁸⁵ A Szent X. Piusz Papi Testvérület (vagy Testvériség) egy nemzetközi papi társaság, amit a francia római katolikus Marcel Lefebvre érsek alapított 1970-ben. Arról ismert, hogy számos egyházi reformot elutasít, amely a II. vatikáni zsinat nyomán jött létre a katolikus egyházban. Fő feladata a katolikus hagyomány őrzése annak teljességében és tisztaságában, igazságainak tanítása, erényeinek terjesztése, különösképpen a római katolikus papságon keresztül.

⁸⁶ A Szent V. Piusz Társaság egy 1983-ban New York államban konzervatív papok által alapított tradicionalista társaság, amely a Szent X. Piusz Papi Testvérületből szakadt ki. Kritizálják a modernista, zsinati egyházi áramlatokat, és megkérdőjelezik a XII. Piusz utáni pápák legitimitását.

⁸⁷ Leonard Edward Feeney (1897–1978) amerikai jezsuita, költő, író. Szembehelyezkedett az Egyház vérkeresztségre és vágykeresztségre vonatkozó álláspontjával, azt hirdette, hogy csak a katolikus Egyházban lehetséges az üdvözülés, ezért 1949-ben kiközösítették. 1972-ben kibékült az Egyházzal, anélkül, hogy visszavonta volna tanítását.

Bernard: Nem volt ilyesmire példa a reformáció idején, amikor néhány anglikán pap titokban tovább szolgálta a földalatti katolikus híveket?

Martin atya: Igen, és sok pap csinálja ezt ma is. A földalatti egyháznak egyik jellegzetes problémája az Oltáriszentség őrzése. Az emberek ott tartják a házaikban, amelyeket utazó papok látogatnak. Ezt mondják: „Nekünk nincs Oltáriszentség a templomunkban, nem látogathatjuk meg. Nem tarthatunk szentségimádást.” Ezekben a kis mise-központokban lehet szentségimádást rendezni, de csak kevés ember számára, és nehéz megtalálni őket.

Bernard: A modern Egyházban a lehetetlenséggel határos a hit gyakorlása, mert ha odamegyünk, hogy az Oltáriszentség elé járuljunk, rendszerint zárva találjuk a templomot.

Martin atya: És ha be is tudunk menni a templomba, néha nem tudjuk, hol van az Oltáriszentség.

Bernard: Igen, néha valahova oldalra dugják el.

Martin atya: Vagy egy dobozban van valahol a sekrestyében, nem is a templomban. Ez baj. Nos tehát, terjeszkedik vajon a földalatti egyház? Igen, lassan, nagyon lassan. Lehet, hogy a földalatti egyház sokkal jobban fog nőni, amikor a Szűzanya jele feltűnik az égen. De jelenleg is folyamatosan nő, kis ugrásokkal, kis lépésekkel. Ha az Egyesült Államok püspökei tudnák, hogy milyen nagy a földalatti egyház hatása, nagyon idegesek lennének.

Bernard: Isten talán számunkra érthetetlen okból nem hagyja nagyra nőni a földalatti egyházat. Az Ószövetségben többször is előfordult, hogy nehéz időkben csak egy kis töredék maradt hűséges a hithez.

Martin atya: Azt hiszem, ma is így van. Mostanáig a katolikus Egyház szerint a megváltottak kisebbségben voltak, nem többségben. De ha erről beszélünk a helyi püspöknek, vagy papnak, nagyon ingerültek lesznek, mert ez egy nagyon népszerűtlen doktrína manapság.

Bernard: De nem Jézus maga mondta ezt?

Martin atya: Igen. „De Urunk annyi mindent mondott. Most a mi Egyházunk jobban tudja ezt.” Ez az érvük. Az egyházi emberek többsége azt mondja, hogy a hívek többsége, sőt, az emberek többsége üdvözülni fog. A jelenlegi pápa szerint minden ember már a fogantatása idején üdvözül, megkapja a kegyelmet. A pápa valóban ezt mondta! Ezeket a hibákat majd korrigálni fogják idővel, de egyelőre végig kell szenvednünk ezt a bizonytalanságot. Vegyük például a Római Katolikus Egyház Katekizmusát, az új katekizmust. Minden dogma benne van, hibátlanul. De mellettük és közöttük egy jó adag kétértelműség is ott van, ami, természetesen, könnyen kétségbe vonhatóvá teheti a dogmát.

Van egy régi latin mondás, amit az egyházdoktorok használtak: „*Sacramentum dubium, nullum sacramentum*,” vagyis a kétséges szentség nem szentség. A kétséges szentséget meg kell ismételni. Ha tehát valaki kétségbe vonja a keresztségét, újra meg kell keresztelkednie. Néha a mise közben a fáradt pap megkérdezi magától: „A helyes szavakat használtam?” Azután visszamegy, és újra elmondja a megszentelés szavait, hogy biztos jó legyen. Szentségek esetében nem engedhető meg bizonytalanság. Olyan nem létezik, hogy „valószínűleg szentség volt”.

Bernard: Van egy olyan jelenség, amivel a hithű katolikusoknak meg kell küzdeniük. Régen az eretnekek elég őszintén beismerték az eretnekségüket: „Én ezt hiszem, az Egyház pedig azt.” Ma ez ennél bonyolultabbnak tűnik. A mai eretnekek ezt mondják: „Mi ellentmondunk annak, amit az Egyház a múltban csinált.”

Martin atya: Nem egészen így van. Inkább azt mondják: „Ma másképp látják a dolgokat az Egyházban, és én osztom ezt a véleményt.” És azt állítják, hogy ez a vélemény teljesen jogos. És annyi, de annyi különböző vélemény van manapság! Úgy értem, vannak emberek, mint például Charles Curran⁸⁸ a rochesteri⁸⁹ püspökségben, aki a katolikus doktrínával ellenkező tanokat hirdet. Az a véleménye, hogy az állatokkal való fajtalankodás is megengedett, ha valakinek az esik jól, és ez nem is bűn, még katolikusnak is elfogadható. És ő egy jó nevű pap a rochesteri egyházmegyében! Gyóntathat is a rossz hírű Matthew Clark⁹⁰ püspök keze alatt. Tehát borzasztó rendetlenség uralkodik. A katolikus katekizmus azt mondja, hogy a homoszexualitás torzulás és lényegében ördögi. De azt is mondja, hogy sok embernek vannak ilyen hajlamai, de nem tehetnek róla. Úgy születtek. A katekizmus azt mondja, hogy be kell fogadnunk a homoszexuálisokat. Ezt vajon hogy kell érteni?

Bernard: Valóban volt egy olyan eset Kanadában, hogy az igazságügyi miniszter, Allan Rock⁹¹, aki legalábbis névleg katolikus, előterjesztett egy homoszexuálisokat védő törvényjavaslatot, és az új katekizmusra hivatkozva érvelt mellette.

Martin atya: Pontosan erről beszélek. Ez az új katekizmus nem egyértelmű. Mindennek az ellenkezőjét is meg lehet magyarázni vele. És ezt szándékosan csinálták! Úgy tervezték, hogy zavaros legyen. Én nem is használom ezt a katekizmust, hanem a trentói zsinat⁹² által kiadott katekizmust, ami teljesen világos. Az új katekizmus is egy olyan dolog, amivel nagyon óvatosnak kell lenni. Nem szabad tévedhetetlennek tekinteni. Nem tévedhetetlen! Tele van kétértelműségekkel és nem-katolikus nézetekkel, és fel lehet használni az Egyház ellen.

Bernard: Nem egy sablon van itt kialakulóban? Úgy tűnik, hogy a II. vatikáni zsinat óta majd minden dokumentum ilyen bizonytalanságokat tartalmaz. Az új katekizmus, az új mise, az új szentségek esetében vissza kellene térnünk a hagyományokhoz, amiket az Egyház a múltban használt.

Martin atya: Vissza kell térnünk oda, ahol 1962 előtt voltunk. Vegyük például II. János Pál *Ut unum sint* enciklikáját. Azt fogjuk látni, hogy ez az enciklika ellentmond annak, amit XI. Piusz pápa mondott.

⁸⁸ Charles E. Curran (1934–) amerikai római katolikus pap és teológus. Szembeszállt a *Humanae Vitae* pápai dokumentummal és az Egyház több tanításával (pl. fogamzásgátlás, abortusz, válás, homoszexualitás, eutanázia). Az „amerikai Hans Küng”-ként emlegetik. 1986-ban vatikáni döntéssel elmozdították katedrójától az Amerikai Katolikus Egyetemen. Azóta a protestáns Southern Methodist Universityn tanít. A média keresett és sokat idézett „katolikus” szakértője – érthetően.

⁸⁹ Rochester az Egyesült Államok New York államának harmadik legnagyobb városa.

⁹⁰ Matthew Harvey Clark (1937–) amerikai római katolikus prelátus, Rochester püspöke 1979-től 2012-ig.

⁹¹ Allan Michael Rock (1947–) kanadai jogász, politikus, diplomata; igazságügy miniszter (1993–1997) és egészségügyi miniszter (1997–2002).

⁹² Az 1545-től 1563-ig folyó, III. Pál pápa által Tridentben (ma Trento) összehívott zsinat.

Bernard: Lehetséges, hogy a katolikusok egy olyan erőfeszítés tanúi, ami a pápaság átformálására irányul? Úgy tűnik, hogy a modernisták nem elégednek meg a pápaság megkaparintásával, át is akarják alakítani. Gondolja, hogy megpróbálják átformálni a pápaságot?

Martin atya: Ez már itt van. A Szentatya úgy viselkedik, mintha csak akkor lenne tévedhetetlen, amikor egyetért a püspökökkel.

Bernard: Tehát a kollegialitás máris átformálta a pápaságot.

Martin atya: Igen. Ne feledjük, hogy a kollegialitást eretnekségnek bélyegezték. Gallikanizmusnak⁹³ hívták, és az első vatikáni zsinat⁹⁴ elítélte. De újra megerősödött a második vatikáni zsinat során, és VI. Pál engedélyével el is fogadták.

Bernard: Amikor az emberek általában beszélnek az új világrendről, és különösen a katolikusok a hitehagyásról, úgy beszélnek, mintha ezekkel a dolgokkal a jövőben kellene számolniuk. Talán észre kellene venniük, hogy nagy részük már meg is valósult.

Martin atya: Igen, már itt is vannak. Már hitehagyott világban élünk. Az új világrend tény, akár tetszik, akár nem. Csak meg kell néznünk például, hogy mit művelnek fontos emberek, mint Kofi Annan⁹⁵, az ENSZ főtitkára, vagy Maurice Strong⁹⁶. Az új világrend bekerített mindnyájunkat, és nem tudunk kitörni belőle. Tetszik, vagy nem tetszik, az új világrend itt van.

Bernard: Hogy jutottunk el idáig? Úgy tűnik, hogy mindez úgy történt, hogy a legtöbb ember észre sem vette.

Martin atya: És a hozzájárulása nélkül. Sose konzultáltak velük, sose kérdezték meg őket.

Bernard: Aludtak az emberek az utolsó néhány évtizedben?

Martin atya: Aludtak. Bízta a választott képviselőikben.

Bernard: Mi pedig bízunk a papjainkban és püspökeinkben.

Martin atya: Igen. Bízunk a bíborosainkban, a pápáinkban. Bízunk a hatalmon lévőkben, de ez így nem mehet tovább. Meg kell vizsgálnunk őket. Emlékszük Reagan⁹⁷ elnök politikájára: „Bízzál, de ellenőrizz”? Mi, amerikaiak állandóan hallottuk ezt. Igen, bízunk a szovjetekben, de ellenőrizzük, amit mondanak. Amikor azt mondták, hogy

---

⁹³ A gallikanizmus francia egyházpolitikai irányzat, amelynek célja az volt, hogy a pápa hatalmát a francia egyházban visszaszorítsa, illetve, hogy francia nemzeti egyházat hozzon létre.

⁹⁴ Az első vatikáni zsinat (1869–1870) a katolikus egyház 20. egyetemes zsinata volt, amit IX. Piusz pápa hívott össze.

⁹⁵ Kofi Atta Annan (1938–2018) ghánai diplomata, az Egyesült Nemzetek Szervezetének hetedik főtitkára tíz éven keresztül. 2001-ben Annan és az ENSZ közösen kapta a Nobel-békedíjat.

⁹⁶ Maurice Frederick Strong (1929–2015) kanadai olaj- és ásványkereskedő üzletember és diplomata, az ENSZ főtitkár-helyettese.

⁹⁷ Ronald Wilson Reagan (1911–2004) amerikai színész, politikus, Kalifornia állam kormányzója, majd az Amerikai Egyesült Államok 40. elnöke.

áthelyezték a rakétaikat, a mi hozzáállásunk ez volt: „Rendben, hiszünk nektek, de azért megnézzük, hogy tényleg áthelyeztetek-e őket.” Ugyanígy bízunk az egyházi emberekben, de nézzük utána a dolgoknak minden esetben. Hihetetlen, hogy mi mindent kell ellenőrizni, a legkülönösebb dolgokat, mert félrevezetnek, úgy, hogy észre sem vesszük. És mindig ránk sóznak valamit a katolikus Egyházban. Állandóan beszélek emberekkel, és csak egyedül ebben az egyházközségben is, folyton ezt hallom: „Ne viccelj! Ezt nem is tudtam!” Nem veszik észre, hogy mi történik. Nem olvasnak, és a papjuk nem mondja nekik, mindig csak ugyanazzal eteti az embereket. És csak ha beszélnek egy íróval vagy teológussal, aki ki mer állni, akkor döbbenek rá, hogy valami nagy változás történik, és nekik senki sem szólt.

Bernard: Mit kellene csinálniuk a katolikusoknak, hogy éberek maradjanak, és lássák, mi történik? A baj az, hogy sok katolikus és keresztény nem is fogja fel, hogy tényleg történik valami. Beszéltünk például azokról a kényelmes, középutas katolikusokról, akik nem látják a helyzet súlyosságát. Mit csináljanak a katolikusok, hogy jobban tudjanak figyelni a dolgokra, és valóban lássák, hogy mi történik, és ne legyenek olyanok, mint az emmauszi tanítványok, akik nem ismerték fel a Mestert?

Martin atya: Jó újságokat, könyveket és magazinokat kell olvasniuk. Angelika anyát⁹⁸ kellene hallgatniuk. Nem értek egyet mindennel, amit Angelika anya mond, de olyan életszemléletet kínál, ami teljesebb és katolikusabb, mint amit a világi médiától kapunk. A katolikusoknak olyan kiadványokat kellene olvasniuk, mint a Remnant⁹⁹ és a Wanderer. Ezekből az újságokból megtudhatják, hogy mi történik. És jó katekizmusokat kell tanulmányozniuk, amilyen a Baltimore Katekizmus¹⁰⁰, vagy a trentói zsinat által kiadott katekizmus. Jó lelki könyveket kell olvasniuk. Rengeteg katolikus könyv áll rendelkezésre, aki akarja, megszeresheti őket.

Bernard: De most kicsit kutatni kell utánuk.

Martin atya: Igen, kell egy kis erőfeszítés hozzá. De a kiadványok és a könyvek nem drágák, csak meg kell keresni őket. Általánosságban, a helyi püspökben és papban nem lehet bízni. Egyszerűen nem. Szeretnünk kell őket és finanszírozni, ha megérdemlik, de ne bízunk abban, hogy a teljes doktrínát tanítják nekünk, amíg nem ellenőriztük. Ha ellenőriztük, akkor mondhatjuk, hogy „Igen, igaza van,” vagy „Ebben igaza van, de abban nincs.” Amikor fiatal voltam, sose hittem volna, hogy eljön az idő, amikor azt kell mondanom, hogy ösztönösen bizalmatlannak kell lenni egy pappal vagy püspökkel, amíg az ellenkezőjéről meg nem bizonyosodunk. Ha ezt mondta volna nekem akkor valaki, megbotránkoztam volna. Most meg ez a helyzet.

Bernard: Talán ez a krízis azért szakadt ránk, mert nem fojtottuk el csírájukban a bajokat. Most, úgy tűnik, már késő, mert az emberek bíztak az egyháziakban, de azok visszaéltek a bizalommal.

⁹⁸ Mária Angelika Annunciata nővér, angolul Mother Angelica, született Rita Antoinette Rizzo (1923–2016), olasz származású amerikai klarissza apáca, televíziós személyiség. 1981-ben ő alapította az Örök Ige Televíziós Hálózatot (Eternal Word Television Network – EWTN), a legnépszerűbb amerikai és nemzetközi katolikus tévécsatornát, melyet 144 országban 230 millióan néznek.

⁹⁹ The Remnant: Amerikában megjelenő, konzervatív római katolikus újság.

¹⁰⁰ Eredeti nevén Baltimore Catechism, készült a harmadik baltimore-i zsinat megrendelésére a XIX. század végén gyermekek számára Amerikában.

Martin atya: Az egyháziak mostanra elvesztették az emberek bizalmát. Elvesztették! Szörnyű dolog, de a sok napvilágra került gyerek-molesztálási ügy miatt az emberek egy papot látván ezt mondják magukban: „Vajon ez is egy pedofil?” Nem messze tőlem, van itt egy dominikai szerzetesek által lakott konvent. Az egyik öreg barát mesélte, hogy milyen megalázó volt számára, amikor egy részeg rákiáltott az utcán: „Te is molesztálsz gyerekeket, ugye? Szórakozol kisfiúkkal, ugye?” És mindezt az utca közepén, vagy a földalattin! Rettenetes, ha így nekiesnek az embernek, de ezt okozták a pedofil papok. Most már minden pap gyanús.

Bernard: *Az elhagyott szőlőskertben*¹⁰¹ beszélünk a devóciók mindennapi életben betöltött szerepéről, és megállapítottuk, hogy hozzásegítenek egy bizonyos kegyelemhez, vagy világossághoz, hogy meg tudjuk különböztetni a jót a rossztól és aszerint cselekedjünk.

Martin atya: Nem élhetünk devóciók nélkül. Ami azt illeti, a devóciók a katolicizmus sajátossága. Találhatunk sok jó protestánst, görögöt, oroszot, koptot és örményt, de egynek sincs annyi szép ájtatossága, mint a római katolikusoknak. Némely devóciónkra azt mondják, hogy babona. De a legsikeresebb vallási szervezet a katolikus Egyház. Még most is, egy krízis kellős közepén is gyarapodunk. Nem csökkenünk számban, csak a hit gyakorlásában. Egyetlen más vallásnak sincsenek devóciói, csak a katolikusnak. És ha nem gyakoroljuk őket, valami nincs rendjén a katolikusságunkkal. Aki sohasem imádkozott egy kilencedet¹⁰², sohasé hódolt Krisztus öt sebe előtt, soha nem járt keresztutat, sosem végezte az első pénteki nagykilencedet¹⁰³, sosem imádkozik az őrzőangyalához, soha nem imádkozik egy szenthez sem, vagy soha se mond rózsafüzért, ó, akkor annak valami baj van a hitével. Akkor, lefogadom, hogy gyónni és áldozni sem megy nagyon gyakran, több bűnt követ el, mint régen, és gyenge pontja a hatodik és a kilencedik parancsolat. Erre fogadok akármiben.

Bernard: A devóciók különösen fontosak manapság, mivel gyakorlásukhoz nem szükséges az egyházi hierarchia.

Martin atya: Ez igaz, bár néhány vallásos gyakorlathoz szükség van egy templomra benne az Oltáriszentséggel, ilyen például a szentségi áldás.

Bernard: Talán hasonlíthatjuk a helyzetünket az Apollo asztronautákéhoz, akik a Holdra leszálltak. Olyan helyre mentek, ahol nyilvánvalóan zord, levegő nélküli környezet várta őket, tehát vinniük kellett a saját oxigénjuket. Ezzel talán párhuzamba lehet állítani a hithű katolikusokat, akiknek ma lelki oxigént kell magukkal hordaniuk.

Martin atya: Lelki oxigénre, lelki italra és lelki táplálékra van szükségünk. Például vegyük a televíziót, a rádiót, a magazinokat, az újságokat. Ezek a médiumok mind teljesen ellentétesek a keresztény eszmével. Pogányok. Bűnre csábíthatnak. Észrevettem, hogy a New York Times divatfotói mind használnak szexuális vagy homoszexuális hatásokat. Az a céljuk, hogy izgassák az embereket. Nem egyszerűen egy melltartót, egy nadrágot, vagy egy inget ábrázolnak. Nem, mindegyikben van valami szexuális beütés. Hogyan tudja elkerülni a

---

¹⁰¹ A Martin atyával készült interjú sorozat egy másik darabja.

¹⁰² Kilenced, latinul novena: intenzív imádságban eltöltött, kilenc napig tartó, rendszerint valamilyen jelentős vallási ünnepben végződő kötetlen formájú időszak.

¹⁰³ A Jézus Szíve-tisztelet imádságos gyakorlata. Jézusnak az *Alacoque Szent Margit*nak adott ígérete szerint, akik kilenc egymás utáni hónap első péntekjén megáldoznak, nem hálnak meg kegyelem nélkül, se a nekik szükséges szentségek vétele nélkül.

csábítást egy normális nő vagy normális férfi? Nem tudja elkerülni a kísértést. Tehát egyetérttek: nem hiszem, hogy életben maradhatunk sprituálisan, hacsak nem hordjuk magunkkal a túléléshez szükséges eszközöket. És a modern világ kísértései ellen használható fegyverek eltűnnek, ha a devóciókat eltörlik az életünkből. A modern Egyházban sok templomban nincs rózsafüzér, nincs Oltáriszentség, nincs gyakori gyónás. Ki megy gyakran gyónni manapság? Hol találunk egy jó gyóntatót, ha gyakran akarunk gyónni? Ez néha lehetetlen. Nincsenek jó gyóntatók. Emlékszem, a dominikánus Sziénai Szent Katalin templomba jártam itt a környéken. Egy gyónás után megkérdeztem a papot, hogy jöhetnek-e majd mindig hozzá gyónni. Azt mondta, nem, mert állandóan váltják egymást. Egyszerűen nem törődött velem. Kerestem egy gyóntatót, és azt mondta: „Ez nálunk nem szokás. Régen csináltuk, de már nem csináljuk.” Az Egyház a végtelen fásultság állapotában van, és a papságban semmi szimpátia nincs a hívek iránt.

Bernard: A minket körülvevő barátságtalan lelki környezet ellenére is, a végső tanulsága az, hogy az isteni kegyelem minden korrupció és minden rombolás közepette is tovább működik. Például, a *Szélsöpörte házban* látjuk, ahogy Appleyard, az amerikai diplomata megnyílik az isteni kegyelem előtt.

Martin atya: Semmi kétség, az isteni kegyelem továbbra is működik. És nem hiszem, hogy az emberek ma alapvetően rosszabbak. Kevesebb kegyelem van a világban, mert a katolikus Egyház nem funkcionál egyházként. Már csak egy társadalmi-politikai eszköz. Nem teszi a dolgát. A helyzetünket az Emmausz faktor megvilágításában kell vizsgálnunk. Ami most van, azt Krisztus akarta. Ő teremtette ezt a helyzetet számunkra. Mindnyájan megmenthetjük a lelkünket. Tudjuk, mit kell tennünk. És ha nem, ki tudjuk találni, ha akarjuk.

Bernard: Köszönöm, Martin atya.